

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. června 2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Silvie Slepíckové a přísedících JUDr. Jany Justianové a S. Váni, **t a k t o** :

Obžalovaný

W . J .

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, OSVČ,

j e v i n e n , ž e

jakožto osoba fakticky jednající za společnost Global Trade export-import, a.s., IČ: 28401441, se sídlem Praha 9, Kolbenova 886/9A a současně i za společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o., IČ: 27891879, se sídlem tamtéž, v období říjen 2010 až únor 2011 prostřednictvím daňového skladu ev. č. CZ1005659S002 provozovaného společností Global Trade export- import, a.s. nakupoval v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně líh, pivo a víno, tedy vybrané výrobky podléhající spotřební dani, které následně prostřednictvím společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. prodával koncovým zákazníkům, tj. tyto výrobky uvedl do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky, čímž plátcí, společností Global Trade export-import, a.s., vznikla dle § 9 odst. 1 zák. č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň, ovšem v úmyslu této povinnosti se vyhnout, vytvořil podklady k výpočtu spotřební daně za zdaňovací období říjen, listopad, prosinec 2010 a leden 2011, které neodpovídaly skutečnosti, a na jejich základě

nechal sestavit přiznání ke spotřební dani společnosti Global Trade export-import, a.s. za jednotlivé měsíce a podat je na Celní úřad Praha 2, čímž společnosti snížil daňovou povinnost o částku **53.296.976,-Kč**, ke škodě České republiky, zastoupené Celním úřadem Praha 2, se sídlem Praha 2, K Hrušovu 2/293, a dále zatajil veškeré prodeje a tedy podklady k výpočtu spotřební daně za zdaňovací období únor 2011, a přiznání ke spotřební dani Global Trade export-import, a.s. nenechal vůbec sestavit, čímž společnosti umožnil vyhnout se daňové povinnosti v částce **18.737.040,-Kč**, ke škodě České republiky, zastoupené Celním úřadem Praha 2, se sídlem Praha 2, K Hrušovu 2/293

t e d y ve větším rozsahu zkrátil daň a tento čin spáchal ve velkém rozsahu

č í m ž s p á c h a l

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) roků**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s dozorem**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se ukládá peněžitý trest ve 400 denních sazbách ve výši 10.000,- Kč, tj. v celkové výši **4.000.000,- (čtyřmiliony) Kč**.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkcí statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstvech na dobu 8 (osmi) roků**.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení zjistil Městský soud v Praze následující skutkový děj.

Obžalovaný W. J. jako osoba fakticky jednající za společnost Global Trade export-import a.s. a současně i za společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. v období říjen 2010 až únor 2011 prostřednictvím daňového skladu provozovaného společností Global Trade export-import a.s. nakupoval v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně líh, pivo a víno, které následně prostřednictvím společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. prodával koncovým zákazníkům, tj. tyto výrobky uvedl do volného daňového oběhu, čímž plátcí, společnosti Global Trade export-import a.s., vznikla povinnost přiznat a zaplatit spotřební daň. Obžalovaný však v úmyslu této povinnosti se vyhnout, vytvořil podklady k výpočtu spotřební daně za zdaňovací období říjen, listopad, prosinec 2010 a leden 2011, které neodpovídaly skutečnosti, a na jejich základě nechal sestavit přiznání ke spotřební dani společnosti Global Trade export-import a.s. za jednotlivé měsíce a podal je na Celní úřad Praha 2, čímž společnosti snížil daňovou povinnost o částku **53.296.976,-Kč**, ke škodě České republiky, zastoupené Celním úřadem Praha 2. Dále zatajil veškeré prodeje a tedy podklady k výpočtu spotřební daně za zdaňovací období únor 2011, a přiznání ke spotřební dani Global Trade export-import a.s. nenechal vůbec sestavit, čímž společnosti umožnil vyhnout se daňové povinnosti v částce **18.737.040,-Kč**, ke škodě České republiky, zastoupené Celním úřadem Praha 2.

V průběhu hlavního líčení Městský soud v Praze provedl následující rozhodné důkazy.

Obžalovaný W. J. vypověděl shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení, že v oblasti obchodu s alkoholem působí cca 16 let. Obžaloba se nezakládá na pravdě. Společnost WJ GLOBAL TRADE, s. r.o. založil se svým otcem, fungovala na základě dodávek pro klíčové zákazníky (Interspar, Ahold, Makro). Veřejný daňový sklad jim nebyl schopen kapacitně vycházet vstříc, tak založili společnost Global Trade export-import a.s. (původně byli akcionáři) a vlastní daňový sklad. Zaměstnance přímo neměli, jen pracovníky na dohody a živnostenské listy. Akciová společnost měla na starost dovoz a vývoz, společnost s ručením omezeným měla na starost vnitřní trh. Přes daňový sklad vozili zboží, které se cílilo, takže měli celní i daňový sklad, např. dovezli Nescafé z Holandska a vyvezli ho do Polska. Z těchto důvodů byly subjekty oddělené. V roce 2010 byla společnost hodně rozjetá, tak se v zájmu výtěžku rozhodli, že ji prodají. Začali o tom uvažovat kolem léta a hledali kupce. Ptali se svých obchodních partnerů, oslovili Jelínka, Vanapo, JIP Východočeská a.s. Na podzim 2010 obžalovaný převedl obchodní podíl ve společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o., ze společnosti Global Trade export-import a.s. byl odvolán. Důvodem odchodu byl přechod na jiné obchody. Společnosti řádně předal J. Č. a S. S.. Ti mu byli coby nové statutární osoby představeni kupujícími – K., P., Š. a osobami v jejich okolí. K. se Š. ukázal, jak společnost funguje, kde se nakupuje a kam se dodává. Nabídl mu nejvyšší cenu. Koncem roku mu K. řekl, že na to má investora – nějakého Rusa nebo Ukrajince jménem A.. S A. a dalšími lidmi byli u nich ve firmě, protože si to chtěli prohlédnout. Převod akciové společnosti zařídil JUDr. K.. Obžalovaného s ním seznámil K.

se Š., před tím jej neznal. Smlouvy podepsali v Truhlářské ulici v Praze 1. Účetnictví se předalo H. a Š. v Truhlářské ulici v Praze 1, kde měly společnosti kanceláře a provozovnu. Š. s K. obžalovanému řekli, že účetnictví povede H.. Po inventurách provedených za účasti obou stran byly předány všechny tři sklady. V Líbeznicích byl s obžalovaným P.. Předány byly kanceláře, vybavení, vozidla. O personálních změnách obžalovaný řádně vyrozuměl celní správu. Informoval i důležité obchodní partnery. K. se Š. si do společností dosadili Č. a S., protože nechtěli být vidět. A. byl jen investor a také nechtěl být vidět. V okamžiku prodeje měla společnost pohledávky cca 10 000 000 Kč a závazky cca 8 000 000 Kč až 9 000 000 Kč. Po převodu obžalovaný za společnosti jednal jen potud, pokud šlo o poradenství. Žádnou plnou moc neměl. Jejich dosavadní obchodní partneři si na nové vztahy stěžovali, on proto vypomohl s problémy, nejvýše tak 2x až 3x do měsíce. Nic nepodepisoval. Žádné peníze po prodeji společností již nedostal. Jen jednou mu K. nebo Š. dali jakousi hotovost, aby jí vložil na účet. Účetnictví ve společnostech před jejich prodejem měl na starosti jeho otec W. J., spolu s jakýmsi daňovým poradcem, evidenci zboží vedla společnost Logum. Podklady ke spotřebním daním připravoval jeho otec, ten také vyplnil daňová přiznání, která obžalovaný podepsal. Společnosti měly bankovní účty v UniCredit Bank a.s., KB a.s., ČS a.s., všechna vstupní data předal. Společnost Global Trade export- import a.s. měla vlastní daňový sklad, společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. využívala veřejný sklad u SV Stock. Veškeré zboží musí procházet systémem EMCS, mělo by jít přes daňový sklad, kde se opatří kolky. Celní správa může povolit, že zboží výjimečně nejde fyzicky přes daňový sklad. Oni v drtivé většině sklad využívali. Přístup do EMCS měl obžalovaný, zaučil Š., K. a H.. Je možné, že veřejného skladu využila i společnost Global Trade export-import a.s. Vlastní sklad zřizovali jednak pro nedostatečnou kapacitu veřejného, jednak to byl požadavek budoucích majitelů. Společnost Global Trade export-import a.s. měla za rok 2010 měsíční obrat cca 15-20 mil. Kč, společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. 5 mil. Kč. Škoda kolem 72 mil. Kč se obžalovanému zdá být nepřiměřeně vysoká. V době po svém odchodu ze společností navštívil jejich sklady, pomáhal i celníkům kontaktovat majitele či hledat kolky. Byla tam stále spousta zboží, 3-4 kamiony. Š. poznal nedlouho před prodejem společnosti, byli tam také P. a K.. Úplně se mu nezdálo, že by Š. byl osobou povolnou vést společnost, ale nebyla to jeho starost. Za společnost Global Trade export – import a.s. dostal 750 000 Kč, zbylých dohodnutých 1,5 mil. Kč nikdy nedostal. Nárokoval je u Š., K. a P., ti to ale nakonec obrátili proti němu. Dokonce došlo na únos, který řeší Obvodní soud pro Prahu 1. Za obě společnosti měli obdržet 6 000 000 Kč. J. Č. poznal také krátce před prodejem společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o., také nevypadal na člověka, který povede společnost. Zde obdržel 450 500 Kč, zbylých dohodnutých 749 500 Kč nikdy nedostal. Ve skladech bylo zboží tak za 7-8 mil. Kč. Počáteční platby byly v hotovosti. Žádná daňová přiznání v době, kdy již nebyl statutárním zástupcem společností, obžalovaný nesestavil a nepodepsal, ani neměl žádné podklady. Dispoziční právo měl sice do ledna 2011, ale nevěděl o tom, do banky nechodil. Při převodu společností předal všechny kalkulátory. Když byly obchody společnosti v běhu, tak obžalovaný peníze vybíral a platil zboží. K vyinkasovaným prostředkům určitě existuje protifaktura.

Svědék W. J. starší, otec obžalovaného, vypovídal až u hlavního líčení, kde uvedl, že společnost Global Trade export – import a.s. se zabývala dovozem a prodejem alkoholu do obchodních řetězců, měla zřízen i daňový sklad. Svědek spravoval účetní agendu a logistiku. Byl členem představenstva. Obžalovaný byl předseda představenstva, staral se o veškerý

obchod. Na podzim 2010 si společnost stála dobře. V září/říjnu 2010 se v Praze v Truhlářské ulici v Praze 1, kde byla kancelář, začali objevovat lidé – K., Š., P., P.. K. se vyptával, jak obchodují. Kdo tyto osoby kontaktoval, nebo jak se dozvěděly o možném prodeji, svědek neví. Asi jim něco řekl obžalovaný. Společnost měla své know-how, měli smlouvy s velkými řetězci a odběrateli. Později chtěli společnost prodat, nechtěli se zabývat alkoholem, ale potravinami. Tito pánové měli zájem, měli sehnat investory. Nakonec to vyšlo, protože chtěli předat účetní agendu. Svědek doklady dovezl v září/říjnu do Prahy do Truhlářské ulice, kde byli K. a Š. a H., která měla dělat účetnictví. Vše předal obžalovanému. Kdy přesně došlo k fyzickému předání účetnictví, svědek neví. Svědek neví, kdy přesně převod proběhl. Předání proběhlo u obou společností najednou. Svědek viděl, jak podepsali protokol. JUDr. K. tam byl od K.. S obžalovaným ho neznali. Za jakou cenu se společnosti „prodávali“, svědek neví, to dělal obžalovaný. K. se Š. pak začali společnost řídit sami. Chtěli, aby jim svědek pomohl s dopravou, kterou se ve společnosti zabýval. Takže zajišťoval dopravu i nadále, odesílal zboží tam, kam mu řekli – emailem, telefonem, SMS. Později mu dopravci telefonovali, že doprava není hrazena. Na to jim řekl, že s tím nemá nic společného, že je jen zprostředkovatel na dopravu, ale vše šlo na hlavičku akciovky. To bylo po převedení společnosti v době, kdy tam svědek dělal jen výpomoc. Novou podnikatelskou činnost začali vyvíjet v rámci společnosti Parneta s.r.o. Chtěli se specializovat na obchod s potravinami a obchod s řetězci. Někteří odběratelé a dodavatelé se změnili, ale hodně jich zůstalo. Společnost ze začátku disponovala vozy - Pickup Peugeot původně modré barvy a pak černý BMW. Společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. vznikla před společností Global Grade export-import a.s. Společnosti spolu kooperovali, společnost s ručením omezeným se starala o vnitřní prodej, akciová společnost dělala spíše dovoz. Tam svědek zpracovával účetní agendu, daňová přiznání. Společnost s ručením omezeným měla zboží, prodala ho akciové společnosti a ta ho prodala dále. Alkohol se nakoupí s tím, že ho doprovází AAD dokument, který jde na daňový sklad, tam se dokument ukončí a až je zboží uvolněno celníci tak se může už zatíženou spotřební daní prodávat dále, kdy na fakturách musí být spotřební daň uvedena. Pokud není zboží uvolněné, tak ho nelze prodávat dále. Je dokument AAD, kdy zboží přijde na daňový sklad, který má určitou deponovanou částku, do které může obchodovat a až je ta částka uvolněná tak zase může převést dále. Nemůže převést více, než je ta částka. S námitkou celního úřadu, že jistota je nedostatečná, se svědek nesetkal, ale tuto agendu dělal obžalovaný. Hodnotu jistoty o 1 mil. Kč navyšovali. Pokud se zboží dováží bez spotřební daně, musí projít přes daňový sklad. Ve skladě kolkovali brigádníci, které si sháněl P.. Rámcovou smlouvu s řetězci měla společnost s ručením omezeným, proto docházelo k přeprodeji zboží z akciové společnosti na společnost s ručením omezeným. Společnost s ručením omezeným kupovala se spotřební daní, protože neměla daňový sklad.

Svědék O. J. vypovídal až u hlavního líčení, kde uvedl, že pomáhal obžalovanému, svému bratrovi, s internetovým obchodem s alkoholem (napojeonline.com) pod „hlavičkou“ WJ GLOBAL TRADE, s. r. o. Internetový obchod fungoval necelé dva roky. Objednávky se buď posílaly Českou poštou s.p., nebo si je zákazník vyzvedl osobně na prodejně v Truhlářské ulici v Praze 1, kde měli zásoby. Dále měli sklad na Kladně. Svědek tam byl několikrát vyzvednout alkohol a převezl jej na prodejnu. Ve skladu si připravili objednávku, obžalovaný mu dal peníze na spotřební daň, svědek jel za V., zaplatil mu spotřební daň a on mu vydal alkohol. Sklad měl své účetnictví (B. V.), měli tam účetní program Helios. V obchodě měli účetní program Pohoda. Svědek pracoval pro obžalovaného na živnostenský list. Nakonec se

nepohodli, protože se svědek pohádal s přítelkyní obžalovaného M. a svědek skončil. E-mailová adresa xxx byla adresa obžalovaného nebo jejich otce, svědek ji nepoužíval. Svědek měl e-mail xxx, xxx a dále nějaký email WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. Obžalovaný měl e-mailové adresy xxx a xxx. Obžalovaný mu řekl, že K. a Š. od něj chtějí „kupovat“ společnost. Z dřívější doby je neznal. Od začátku byly mezi svědkem K. a Š. konflikty, oni se začali roztahovat po obchodě, tak se jich svědek stranil. Svědek poznal, že to jsou lumpové. Měli adresy xxx a xxx. Neuměli se do nich přihlásit, tak jim to svědek ukazoval. Adresy jim zřizovala firma Octopus, která stránky WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. spravovala. S osobami J. Č. a S. S. se svědek nikdy nesetkal. H. přebírala účetnictví WJ GLOBAL TRADE, s. r. o. Otec jí ho celé předával, radila jim s fakturami. V. P. byl bodyguard K.. P. byl také jejich člověk, pořád se tam motal, zařizoval kolkování.

Svědčce M. M. vypověděla shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení, že s obžalovaným žila od roku 2007 do jara 2011, pracovala u něj ve společnosti. Ve společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. pracovala jako export-import manažer, sháněla v zahraničí zboží pro import do ČR, neboť mluví anglicky. Nejlepší nabídky přeposílala obžalovanému. Dále se starala o internetový obchod, kde prodávali alkohol. Faktury a účetnictví měl na starosti J. starší. Ve společnosti Global Trade export- import a.s. byla asi členkou dozorčí rady/akcionářkou, obžalovaný tam chtěl mít jen rodinu. Občas se stalo, že obžalovaný chtěl předělat fakturu z s.r.o. na a.s., neříkal proč. Svědkyně dodavateli poslala údaje, aby vystavil fakturu s novou hlavičkou. V akciové společnosti nic nevykonávala, jaká byla její činnost, neví. Neví, jaký byl rozdíl mezi oběma společnostmi. O internetový obchod se staral O. J., jezdil do skladu v Líbeznicích či v Kladně. O účetnictví a logistiku se staral otec obžalovaného. O finančním stavu společnosti svědkyně přehled neměla, k účtům přístup neměla. Ví, že občas byly problémy s placením dodavatelům. Osobu Č. nezná. H. obžalovaný na podzim 2010 požádal o kontrolu účetnictví, protože měl neshody s otcem. H. pracovala u nich v kanceláři na jejich počítači. H. říkala, že v tom mají nepořádek a nechce s tím nic mít. Účetnictví si nepřebírala, obžalovaný jí posílal podklady e-mailem. Svědkyně zná P., Š., K.. P. se staral o brigádníky, obžalovanému předával peníze, ve společnosti Global Trade export-import a.s. zřejmě nijak nepůsobil. Zná i K., ten obžalovanému půjčoval peníze (asi 3 000 000 Kč na směnku v roce 2010) na zboží, bavili se o obchodech, ale do podnikání s.r.o. nezasahoval a určitě nepůsobil v akciivce. Neví, o tom, že by měl zájem společnosti koupit. S obžalovaným byli přátelé, chodili spolu na golf. S K. přišla do styku, když občas přišel navštívit obžalovaného. Nezná osoby S. či S.. S obžalovaným měla normální vztahy, ale asi na jaře 2010 se začal stýkat s ruskými mluvícími osobami, koupil si Mercedes a celkově se změnil k horšímu. Po rozchodu jí i vyhrožoval, chtěl vrátit domnělé dluhy. Společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. měla na skladě v Kladně zboží v řádech milionů korun, na prodejně asi za 1,5 mil. Kč. Obžalovaný často dlužil. Ví o jakémsi obchodu se sýry mezi obžalovaným a Š. a K., bavili se o tom. Společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. vedl v době od 30. 11. 2010 do konce března 2011 obžalovaný. O záměru obžalovaného s činností s. r. o. skončit nevěděla. Dozvěděla se to až po rozchodu. Po celou dobu tam s ní obžalovaný byl a pracoval, objednával zboží. Neví, proč na podzim 2010 došlo ve společnostech k takovým změnám, obžalovaný to spíše řešil se svým otcem. Obžalovaný říkával, že si jede pro peníze. Tržbu z internetového obchodu mu svědkyně odevzdávala každý den. Osobu jménem P. z Kanady si vůbec nevybavuje. Obžalovaný neuměl anglicky ani slovo. JUDr. K. zná svědkyně přes P.. Byla s ním za obžalovaným s tím, ať přestane obtěžovat ji a její příbuzné. Podpis na plné

moci ze dne 18. 12. 2013 je její.

Svěděk J. Č. vypověděl shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení, že se vyučil automechanikem, pracuje v tiskárně. V roce 2010 byl ve finanční tísní. Ptal se svého bratra J. Č., zda by nevěděl o nějakém příjmu. Bratr mu slíbil, že se poptá. Po nějakém čase mu sdělil, že by něco bylo a svědkovi někdo volal, že by na něj někdo přepsal obchodní společnost, svědek by byl veden jako jednatel a každý měsíc by za to dostával peníze ve výši 10 000 Kč až 15 000 Kč (obžalovaný mu ještě slíbil auto). Pak se mu ozvali, že má přijet do Prahy. Tam došlo k setkání s obžalovaným J.. Svědek si myslí, že ho s obžalovaným seznámil P.. P. je kamarád jeho bratra, svědek ho zná jen zřídka. Společnost převedli s tím, že její činnost dál bude řídit obžalovaný J.. Svědek by se o nic nestaral. Obžalovaného viděl asi dvakrát, jednou při přepisování firmy, a když mu předával hotovost. Pětkrát až šestkrát mu někdo zavolal a svědek jel do banky v Praze vybrat hotovost z firemního účtu. Ta osoba mu předala výběrní listy, které podepsal. Výběrní listy už byly vyplněné včetně částky. Vybranou hotovost (2 000 000 Kč až 4 000 000 Kč) poté předal osobě, která mu dala výběrní listek. Na každý výběr přišla jiná osoba. Tyto osoby moc nemluvily, svědkovi připadalo, že je hlídají, aby s penězi neutekl. Za výběr peněz dostával cca 3 000 Kč. V jednom případě přijel s předemnou osobou i obžalovaný. V tomto případě vyzvednuté peníze odevzdal obžalovanému. Účetnictví nepřevzal, neví, kdo je vedl. Předmět činnosti společnosti neznal, až později se dozvěděl, že prodává alkohol. Myslí si, že dispoziční práva k účtu společnosti přepisovali. O zůstatku na účtech, zboží ve skladech, obchodech svědek nevěděl vůbec nic. Řekli mu, že to není jeho starost, že čím méně toho bude vědět, tím lépe. Pak za ním přišli dva pánové s tím, že se společnost převádí a dali mu podepsat s tím související dokumenty. Tím to pro svědka skončilo. V době svého působení neměl k dispozici žádné dokumenty ani razítka. Ví, co je pojem „bílý kuř“, to je teď on. S přepisem na pana S. to bylo tak, že za ním kdosi přišel ze společně, šli na poštu, kde svědek podepsal smlouvu a podpis ověřil. Osoby H., K., M., Š., P. a S. nezná. Neví, zda kdy viděl pana J. staršího. Je možné, že s podobnou nabídkou na angažmá ve společnosti byl osloven podruhé, a to ve stejné době. Právního zástupce – JUDr. N. na výslech mu zajistil bratr. Kdo advokátku zaplatil, svědek neví. Podpis na protokolu o předání společnosti (č. l. 184) vypadá jako jeho. Věci uvedené v protokole mu nikdo nepředal. Nepamatuje si, kdo mu dal protokol k podpisu. Obžalovaného si pamatuje, byl s ním v kontaktu dvakrát během půl roku.

Ve svém doplňujícím výslechu svědek J. Č. uvedl, že K. P. zná, žádný vztah k němu nemá. Možná spolu ještě s obžalovaným byli v bance. Možná byl P. přítomen, když obžalovanému předával peníze. Nevzpomíná si, že by mu v bance zřizoval oprávnění disponovat s účtem.

Svěděk K. P. vypověděl shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení, že v době září 2010 až únor 2011 sháněl pro obžalovaného brigádníky na kolkování ve skladech v Kladně a Líbeznících. Na přelomu těchto let obžalovaný svědkovi nabídl další spolupráci ve společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. Svědek např. pomáhal na prodejně nebo jezdil s kolky na celní správu. Obžalovaný obchodoval mezi svými společnostmi – s.r.o. a a.s. V době, kdy společnost převzal J. Č., tak mu obžalovaný řekl, jestli by mu svědek nedohlédl na peníze. Svědek měl dispoziční práva k účtu, ke kterému měl dispoziční právo i Č.. Domluvili se na tom, „Majitelem“ společnosti byl sice Č., ale vedl ji obžalovaný. Svědek chodil s obžalovaným do České spořitelny a.s. vkládat hotovost a jindy hotovost (ve výši od 100 000

Kč do 6 mil. Kč) sám vybíral. Vybíral i z EUR účtu. Vybíral i Č. a peníze odevzdával obžalovanému. Probíhalo to tak, že se vždycky sešli s obžalovaným, nebo mu obžalovaný zatelefonoval, řekl mu, že na účet přijdou peníze, a že potřebuje nakoupit zboží, tak aby mu svědek vybral určitou částku. Svědek jel do banky, částku vybral a přivezl ji obžalovanému nejčastěji do obchodu do Truhlářské ulice v Praze 1. Žádné potvrzení o předání nepodepisovali. Svědek věděl, že s alkoholem obchoduje obžalovaný, tak mu peníze dával. Obžalovaný byl jediný, kdo obchodu s alkoholem rozuměl. Kdo předem nahlašoval do banky výběry peněz, svědek neví, ale to dělat musel, protože vždy když přišel, byly peníze připravené. Na vybírání hotovosti měl svědek uzavřenou mandátní smlouvu s K. Č., zaplacení dostával od obžalovaného. V hotovosti se platilo proto, že to bylo nejrychlejší. Dispoziční právo svědkovi skončilo v okamžiku, kdy přestal ve společnosti fungovat Č.. Kdo nastoupil po něm, svědek neví. Pro společnost Global Trade export-import a.s. nevykonával nic. S K. Č. jednal jen přes obžalovaného, který se svým otcem řídil všechny lidi osobně (dále tam byla přítelkyně obžalovaného M., jeho bratr), všichni poslouchali obžalovaného. K. Č. byl jednatelem, ale svědek neví, co dělal. Obžalovaný svědkovi sdělil, že tam Č. má, protože na obžalovaného se hrnou exekuce a nechce být dočasně vidět. Účetnictví a daňová příznání (za působení svědka pro společnost byla dělána dvě) dělal otec obžalovaného. Svědek zná Č. přes jeho bratra. Je možné, že jej obžalovanému doporučil. S obžalovaným se kamarádili, měli dobrý vztah. Svědek zná osoby H., M., P., O. J., K., Š., K.. Nezná osoby P. Z. či T. S.. Pokud ví, K. a Š. nevykonávali pro společnost kolem obžalovaného žádnou činnost, neví o tom, že by o společnosti měli zájem. Ví, že se bavili o nějakém obchodu se sýry. H. pomáhala otci obžalovaného s účetnictvím. Obžalovaný jí požádal, aby se mu podívala na účetnictví, když měl rozepře s otcem a bratrem. H. obžalovanému doporučil asi jejich společný kamarád K.. K. půjčoval obžalovanému peníze. K. se tam vyskytoval jen jako kamarád obžalovaného. Svědek nezaznamenal, že by spolu řešili obchodní záležitosti. Svědek zná právníka JUDr. K., řešil s ním několik svých věcí (převody několika svědkových společností). Doporučil mu ho bratr Č.. Svědek si myslí, že Š., K. ani P. neměli zájem převzít některou ze společností. Jméno JUDr. B. M. zná svědek s dokumentace JUDr. K.. H. dělala účetnictví i svědkovi. Obžalovaný u svědka poptával novou společnost, dokonce ji i získal. Obžalovaný si chtěl svoje aktivity převést na jinou společnost a chtěl obchodovat dál s alkoholem, pod jinou hlavičkou. Svědek neví, proč obžalovaný hledal novou společnost a nepokračoval dál v té původní. Časově to navazovalo na výběry peněz.

Svědék S. S. vypověděl shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení, že vzdělání má střední odborné bez maturity (zámečnick). V předmětné době byl zaměstnán u společnosti xxx, pobíral mzdu asi 18 000 Kč, ale měl exekuce, takže čistého dostával asi 12 000 Kč. Částka 2 000 Kč měsíčně pro něj znamenala jídlo. Když se s kamarády v restauraci bavili o tíživé finanční situaci, oslovil je nějaký muž od vedlejšího stolu, jestli si nechtějí přivydělat. Asi do měsíce se svědek dostal do kontaktu s obžalovaným J.. Začal vykonávat brigádu pro společnost obžalovaného. Z důvodu pracovního vytížení obžalovaného, svědek platil faktury za zboží, se kterým společnost obchodovala. Od obžalovaného na různých místech (v kavárně) vždy obdržel faktury a hotovost. Jednalo se o desetitisíce i statisíce Kč v obálce. S tímto šel do banky věřitele složit příslušnou částku přímo na jeho účet. Lístek o zaplacení a faktury odevzdával zpět obžalovanému, který si s ním dal vždy sraz. Trvalo to tak dva měsíce, za každou operaci v bance dostal odměnu asi 2 000 Kč. Odměnu mu dával obžalovaný. Žádnou smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti svědek uzavřenou neměl. O

tom, že byl zapsán jako předseda představenstva, se dozvěděl až po třech letech, když ho kontaktoval celní úřad. O funkci předsedy představenstva se nemluvilo, nebyl ani u žádného notáře. Byl jen na poště vytvořit podpisový vzor. Dostal za úkol na poště ověřit doklady. Neví, o co šlo. Požadované ověřil a listiny předal obžalovanému. To, že tam je termín předseda představenstva neřešil, ani nevěděl, co to je. Při převodu společnosti Global Trade export-import a.s. na něj jakožto předseda představenstva nepřebíral účetnictví ani nic jiného. Neví, kdo je vedl, určitě na to byla nějaká účetní, protože faktury byly číslované. V souvislosti s touto brigádou byl v bance převzít účet. Obžalovaný mu řekl, že je potřeba, aby převzal účet, aby se mohlo platit. Z účtu také někdy vybíral hotovost (obžalovaný mu zřídil podpisové právo), platil z toho faktury. Pokyny dostával formou SMS od obžalovaného. Všechny doklady k tomu odevzdával obžalovanému. Není si vědom, že by cokoli podepisoval z titulu předsedy představenstva. Na priznání k DPH za listopad a prosinec 2010 není jeho podpis. Neví, co funkce předsedy představenstva obnáší. Nezná osoby H., J. Č., K., M., A., P., Š., P., Z., K.. Podpis na předávacím protokolu (č. l. 186) vypadá jako jeho. Žádné věci nikdy nepřevzal. Ze společnosti nikoho jiného než obžalovaného nezná. Obžalované viděl asi čtyřikrát vždy v rádech minut. Doklady na č. l. 229 až 230, 231 a 232 ověřoval na poště, ale nečetl je. Nebo je četl, ale přešel to. Funkce předsedy představenstva si nevšiml. Svědek byl angažován ještě v jiné společnosti (Rating, s.r.o.). Byl v souvislosti s ní vyslýchán.

Svědék P. Z. vypovídal až u hlavního líčení, kde uvedl, že vystudoval střední odbornou školu, maturitní zkoušku nedodělal. Netuší, co je společnost Global Trade export – import a.s. Neví o tom, že by byl někdy jednatelem nějaké společnosti. Svědek pracuje v oboru kuchař – číšník, nyní je zaměstnán jako barman. Kanad'an P. mu něco říká, ale už je to dost dlouho, takže si podrobnosti nepamatuje. Tehdy byl na plese na Štíříně jako číšník na brigádě. Seznámil se zde s anglicky mluvícím starším mužem, se kterým se bavil o tom, že svědek shání práci a muž mu učinil nabídku, která ale nesouvisela s jeho oborem. Už si nepamatuje, o jakou práci se jednalo. Je možné, že to souviselo s tím, že by převzal nějakou společnost. Jak to bylo dál, už si nepamatuje. S anglicky mluvícím mužem byl u notáře v Praze 4 - Michli. Je možné, že peníze, které měl slíbeny, dostal, v tom případě je použil pro dceru. Nepamatuje si, zda u jednání s notářem dostal dokumenty od společnosti či účetnictví. Svědek si myslí, že anglicky mluvícího muže poté ještě zkoušel kontaktovat, ale nedovolal se. Nikým jiným v té věci kontaktován nebyl, nikdo jej v souvislosti s tím nesháněl. Daňové priznání za společnost Global Trade export – import a.s., myslí, nepodepisoval. Obžalovaného J. nezná, nikdy ho neviděl. Osoby jménem S., P., Š., K. ani K. nezná.

Svědék Ing. R. K. vypověděl shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení, že s obžalovaným byli na začátku roku 2010 kamarádi. Svědek měl několik společností a zabýval se tříděním a slévárenstvím, obžalovaný měl obchod s alkoholem. Chodili na golf, na kávu, na oslavy, svědek znal jeho rodinu. Postupem času zjistil, že ne vše, co obžalovaný říká, je pravda. Svědkovi se nelíbilo, jak se obžalovaný choval ke své bývalé přítelkyni M.. Na přelomu roku 2010 jí obžalovaný dával statisícové dary a když si našel na začátku roku 2011 jinou přítelkyni, chtěl po M. všechny dary nevybíravým způsobem zpátky. Svědek přátelství s obžalovaným ukončil. Svědek obžalovanému na začátku roku 2010 půjčil peníze (3 000 000 Kč až 4 000 000 Kč), aby mohl vyplatit věřitele, od kterého si půjčil předtím a který po něm požadoval drtivé úroky. Za půjčku mu obžalovaný ručí směnkou, splatil mu 500 000 Kč. To

už svědek s obžalovaným nekomunikoval, takže mu peníze obžalovaný dával přes Š.. První půjčku na koupi zboží, mu obžalovaný ještě vrátil. Nikdy nechtěl koupit nebo jinak participovat na společnostech obžalovaného J.. Možná od něj svědek koupil nějaké zboží, nikoho ale do společnosti nedosazoval, účetnictví nepřebíral, prodej společností nezprostředkoval. O e-mailové adrese xxx neměl ani ponětí. Žádné peníze v hotovosti v době od října 2010 do února 2011 obžalovanému na úhradu zboží společností Global Trade export-import a.s. nedával, ani zprostředkovaně přes H. či Š.. H. je jeho účetní. Svědek ví, že když se obžalovaný rozhádal se svou rodinou, požádal H., aby mu zkontrolovala účetnictví a podklady, které dělal otec obžalovaného. M. je bývalá přítelkyně obžalovaného. Svědek zná P.. Nezná osobu J. Č.. S obžalovaným se přátelsky scházeli asi do prvního čtvrtletí 2011, pak se začal stýkat s asijskými a ruskými mluvícími kruhy a změnil své chování. Často jezdil do Karlových Varů. Dnes pro něj neexistuje. Svědek neví nic o tom, že měl obžalovaný v úmyslu se svou společností skončit a pořídit si novou. Obžalovaný u svědka nepoptával lidi do svých společností, to by svědek chtěl okamžitě vrátit půjčku. Obžalovaný měl exekuce v řádech statisíců Kč. Vztahy s otcem měl obžalovaný proměnlivé, jednou se chovali přátelsky, jindy mezi nimi byly rozepře. Jména S., Č., Z. svědek nezná. Od obžalovaného žádné peníze nikdy nepřebíral a jediné peníze, které mu dal, byly na směnky. Jméno JUDr. K. slyšel, ale osobně ho nezná. Pohledávku za obžalovaným prodal P.. U Obvodního soudu pro Prahu 1 byl svědek nepravomocně podmíněně odsouzen. Když byli přátelé, svědek občas do kanceláře obžalovaného chodil, ale nikdy se o jeho obchody blíže nezajímal. Žádného A. nezná. Žádnou hotovost, ani žádné účetnictví od obžalovaného nepřebíral. O žádné akciové společnosti nevěděl. Nevěděl, že obžalovaný společnost převádí. Podle názoru svědka se obžalovaný svým luxusním způsobem života (vozidlo Mercedes, taška Louis Vuitton, notebook Apple) dostal do dluhů. V roce 2011 se svědek s obžalovaným už vůbec nestýkal.

Svědka J. Š. vypověděl shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení, že obžalovaného J. poznali s K. někdy v roce 2008-2009. K. jej znal dříve, chodil k němu do restaurace. Svědek se s obžalovaným seznámil, když obžalovaný dodával víno do jejich společnosti. Pokoušeli se společně podnikat, mj. se sýry, ale neúspěšně, a pohádali se kvůli tomu. V Polsku, kde byl svědek s obžalovaným a jeho otcem, jim dodavatel odcizil 2 000 000 Kč. Obžalovaný vystupoval za WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. (o akciové společnosti se svědek dozvěděl až později). Ani pro jednu společnost žádného investora nesháněl, nevystupoval za ně. Pokud obžalovanému předal nějaké peníze, bylo to v souvislosti se sýry, mohlo jít nejvýše o 10 000 Kč. E-mailovou schránku xxx měl zřízenou kvůli obchodu se sýry, použil ji tak třikrát. Objednávky z ní nečinil. Přístup k ní měl O. J., který jí zřizoval, pravděpodobně na popud obžalovaného. Věděl, že obžalovaný má od K. půjčené asi 3 mil. Kč. H. je jejich účetní. Vráceno bylo jen 500 000 Kč. Z obchodu v Truhlářské ulici v Praze 1 svědek zná M.. Žádné účetnictví od obžalovaného nepřebíral, ani sklad, neví, co je EMCS. Nezaregistroval, že by obžalovaný chtěl ukončit své podnikání. O dluzích obžalovaného věděl, měl je u nějakého lichváře a pak měl exekuce. Obžalovaný se změnil, chodil pozdě na schůzky, nedržel sliby. Rozešli se ve zlém. V roce 2011 už věděli, že jedna společnost skončila a obžalovaný si založil jinou se stejnou činností. Zboží se z obchodu postupně ztrácelo. Do obchodu chodil svědek asi do podzimu 2011, kdy obžalovaný splatil těch 500 000 Kč. Osobu jménem S. nezná. Svědek zná M. Č., kupoval od svědka společnost a figuruje v kauze s obžalovaným na určení vlastnictví k automobilu. Svědek neví, zda má bratra. Svědek nikdy neměl zájem převzít podnikání obžalovaného. Jméno A. mu nic neříká. Osoba JUDr. K. mu nic neříká.

Svědkyň N. H. vypověděla shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení, že obžalovaného poznala, když u něj do jejich společnosti Džin, s.r.o. (patřila Š. a K.) objednávala alkoholické nápoje na firemní akce. V roce 2010 či 2011 byla oslovena obžalovaným se žádostí o kontrolu účetnictví společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. Oslovil ji proto, že nevěřil svému otci, že účetnictví vede správně. Kontrolu prováděla v prostorách firmy v Truhlářské ulici, kde byla i prodejna (asi půl roku na přelomu roku 2010, 2011). Vše, co se jí nezdálo, obžalovanému ukázala, obžalovaný to měl konzultovat se svým otcem, který mu účetnictví dělal. O jaké nesrovnalosti se jednalo, už si svědkyně nepamatuje. U Global Trade export-import a.s. ji požádal o kontrolu SPD, kde také byly nesrovnalosti. Možná některé daňové příznání i vyplnila. Podklady jí posílali oba J. i e-mailem, nebo něco přivezl J. st. z Jihlavy. Mohlo se jednat o cca patnáct šanonů. Do styku svědkyně přišla ještě s přítelkyní obžalovaného M. a se zbytkem jeho rodiny. S M. řešili zahraniční faktury a tržby na prodejně. O. J. působil v obchodě jako prodavač. Občas musela vyjednávat s odběrateli (telefonicky, e-mailem) společností ohledně skutečností důležitých pro kontrolu. Někdy ji obžalovaný požádal, aby vystavila fakturu (u s.r.o.) na zboží – alkohol, když tam J. starší nebyl. Obžalovaný asi neuměl zacházet s účetním programem Pohoda, proto o to žádal svědkyni. Zná osobu P., občas přišel za obžalovaným, řešili nějaké obchody, jsou zřejmě kamarádi. Zná K. a Š., vede jim účetnictví (jednak jako fyzickým osobám, jednak jejich společností). Svědkyně neví o tom, že by K., Š. nebo P. byli zaangażováni do některé ze dvou společností obžalovaného. Pochybuje, že by K. se Š. měli o společnosti obžalovaného nějaký zájem, měli své vlastní. Svědkyně si myslí, že K. půjčil obžalovanému peníze (asi 1 mil. Kč). Nezná osoby Č., P., S., S.. Účetnictví ani jedné ze společností nikdy nepřebrala, nebyl důvod. Nikdy žádné peníze v těchto souvislostech nepřebírala a nikomu nedávala. Po celou dobu vystupoval obžalovaný jako majitel a jednatel obou společností. Žádné změny v jeho postavení nezaznamenala. Úkolovaná byla pouze obžalovaným a jeho otcem. O výběrech z účtů společností ani dispozičních právech svědkyně nic neví. Jména S. a Č. jí nic neříkají. Jméno A. jí nic neříká, ale ví, že obžalovaný se stýkal s rusky mluvícími lidmi. To ví i od M.. JUDr. K. zastupoval M., které obžalovaný vyhrožoval. Obžalovanému za svou činnost vystavila fakturu na svou společnost (s.r.o.). Faktura je dosud neuhrazená. Na příznáních ke spotřební dani z lihu na č. 1. 23 – 25, 28 – 30, 31 – 33, 34 – 36 je její písmo. Vyplnila je na základě podkladů, které jí dodal obžalovaný. Kdo příznání podepsal, netuší. Podíl ve společnosti RedCom s.r.o. jí prodával P.. Svědkyně ví, co je systém ENCS, ale nerozumí mu, nikdy s ním nepřišla do styku.

Svědce Ing. P. J. vypovídal až u hlavního líčení, kde uvedl, že v roce 2009 až 2010 pracoval pro společnosti Global Trade export – import a.s. a WJ GLOBAL TRADE, s.r.o., jednalo se o určité obchody, za které dostával provize. Byl v kontaktu se zákazníky společností, dělal objednávky, fakturoval. Účetnictví dělal otec obžalovaného. Činnost pro ně ukončil, protože se věnoval svému podnikání. Potom slyšel, že je noví majitelé vytunelovali. Pamatuje si jméno K.. Byl přítomen, když se noví majitelé jezdili dívat na společnost, než ji přebírali. K. nejezdil sám.

Výpověď **svědka JUDr. O. K.** z přípravného řízení byla u hlavního líčení čtena podle § 211 odst. 4 tr. řádu. Svědek uvedl, že z důvodu dvou mozkových mrtvic si již mnoho věcí nepamatuje. V předmětné době prováděl převody společností běžně. Běžně mu předali akcie společnosti, svědek šel s nimi k notáři a společnost přepsal. Osoby, které měly být jmenovány

do statutárního orgánu, mu pravděpodobně řekla osoba, která mu předala akcie. Jako člen dozorčí rady byl zapsán asi proto, že jedna osoba chyběla, tak se na nějakou dobu nechal zapsat on sám. Převod společnosti Global Trade export-import a.s. pravděpodobně zajišťoval jako koncipient JUDr. B. M..

Svědkyň JUDr. B. M. vypovídala až u hlavního líčení, kde uvedla, že JUDr. O. K. byl jejím advokátním koncipientem. Pracovní poměr ukončili dohodou, když bylo zřejmé, že jeho zdravotní stav se po mozkových příhodách nezlepší. Jako každý koncipient měl substituční plnou moc. Služby účtovala jejich kancelář. Svědkyň neví nic o tom, že by JUDr. K. inkasoval služby i mimo kancelář. I klient, kterého přivedl JUDr. K. musel podepsat plnou moc svědkyni. Následně svědkyň pověřila JUDr. K.. Pokud se jednalo o běžnou právní službu (např. sepis smlouvy o převodu obchodního podílu), pracoval JUDr. K. samostatně. Název společnosti Global Trade export – import a. s. svědkyni nic neříká. Jméno M. nezná.

Svědka Ing. M. V. vypovídal až u hlavního líčení, kde uvedl, že obžalovaného zná z obchodní činnosti, český trh vývozu a dovozu značkového alkoholu je malý. Svědek stále podniká ve společnosti SPIRITRADE, spol. s.r.o., kde je jednatelem a společníkem. Předmětem jeho firmy je dovoz a distribuce značkových alkoholických nápojů. Jeho společnost podniká přibližně od roku 2000. Obžalovaného vnímá jako konkurenci někdy od roku 2010. I od zahraničních dodavatelů zjišťoval, že od nich nakupuje i obžalovaný. Obžalovaný pracoval v nadnárodní společnosti značkových lihovin, kde chvíli pracoval i svědek. Když ho obžalovaný v listopadu 2010 oslovil, zda by od něj mohl nakupovat zboží, neměl důvod ho odmítnout. Otce obžalovaného poznal až o mnoho let později, když se svědkem konzultoval otázky účetnictví, ale pouze z telefonického styku, osobně ho neviděl. To se ale týkalo společnosti Parneta s.r.o.. V průběhu doby, po kterou spolu obchodovali (maximálně 6 týdnů), žádné informace o ukončení společnosti Global Trade export – import a.s. neměl. Obžalovaný s ním neoobchodoval se společností Parneta s.r.o. Se společností Parneta s.r.o. navázali spojení někdy v následujících letech díky tomu, že firma Parneta s.r.o. má zavedený, renomovaný, internetový obchod – tam se setkal právě s J. starším. Se společností WJ GLOBAL TRADE, s. r. o. svědek obchodoval do začátku února 2011, kdy byla zaplacená druhá faktura za druhou dodávku zboží, a pak už nikdy s tou firmou nic nezačínal, neměl žádné kontakty a žádná objednávka už od nich nepřišla. Dodávky pro Global Trade export – import a.s. sjednával s obžalovaným. Společnost měla v Truhlářské ulici v Praze 1 zavedený eshop a prodejnu. V prosinci dodávali hlavně do eshopu a do prodejny. Tam s nimi byla v kontaktu M.. Proběhlo cca pět dodávek do Truhlářské ulice v Praze 1, naprosto perfektně, okamžitě bylo zaplacené. Jednalo se o zboží uvolněné do volného běhu. V polovině prosince obžalovaný přišel s tím, že by rád od nich koupil daleko větší množství zboží. Udělali mu nabídku, proběhlo několik konzultací o množství, protože obžalovaný chtěl daleko větší množství, než vůbec měli na skladě. Řekli mu, že mu zboží mohou dodat v lednu. Obžalovaného objednávku tedy rozdělili na dvě části. Na část, kterou měli hned ve skladu, na toto zboží byl vystaven celní AAD doklad a zboží odjelo koncem prosince. V lednu proběhla další dodávka. Na základě potvrzené objednávky dovezli zboží ze zahraničí a vystavili další fakturu. Obžalovaný svědka opakovaně informoval, že chce ukončit činnost, že chce vystoupit z předsednictva firmy. O tom, že už se tak stalo, svědka neinformoval. Nového jednatele mu nepředstavil. Veškeré kontakty s firmou obžalovaného probíhaly stále ze stejného emailu, kdy emailová adresa byla stále xxx Žádné zmocnění mu obžalovaný

neukazoval. S obžalovaným se viděli osobně naposledy začátkem prosince, v lednu a v únoru komunikovali už jen po emailu. Při druhé dodávce problémy s placením byly, protože dodávka odešla kolem 28. 1. 2011, a začátkem února po emailu urgovali zaplacení. Proč došlo ke zpoždění platby, obžalovaný neříkal, jen poslal e-mail, že ty lidi urgoval, aby to zaplatili. Svědek to chápal tak, že bude urgovat účtárnu, nebo fakturační oddělení, ale lze to interpretovat i tak, že už to nedělá, a že urgoval nové majitele společnosti, aby to zaplatili. Z toho emailu nevyplývalo, koho urgoval. Oprávnění obžalovaného jednat za společnost Global Trade export – import a. s. si svědek ověřoval jednou, v listopadu, kdy tam obžalovaný fungoval jako statutární orgán, při dalších zakázkách už si to neprověřoval. Zboží prodávané společností Global Trade export – import a.s. šlo na daňový sklad této společnosti, tzn., že zboží prodávali v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně. Zda zboží skutečně dorazilo do daňového skladu je ověřené tím, že při příjmu zboží do daňového skladu se sklad tím zbožím musí zatížit, příslušný příjmací orgán musí potvrdit doklad AAD, že zboží přijal do své evidence daňového skladu, a celnice to všechno vidí. Na dopravce si svědek nevzpomíná, ale číslo kamionu, které bylo nahlášené, souhlasilo s celním dokladem. Obchodní styk se společností probíhal emaily. S výjimkou podzimu, kdy se sešli osobně. Emaily byly podepisovány křestním jménem obžalovaného, protože si se svědkem tykali. Jména Č. či S. svědkovi nic neříkají.

Svědék J. P. vypověděl shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení, že obžalovaného zná z obchodního styku mnoho let. Společnost JIP východočeská, a.s., kde je předsedou představenstva, obchodovala s oběma společnostmi kolem obžalovaného J.. Spolupráce nebyla bezproblémová, ale probíhala. Zakázky byly nakonec ve větší části zaplacený. V roce 2010 je obžalovaný J. kontaktoval s tím, že vystoupil z funkce předsedy představenstva společnosti Global Trade export-import a. s. Žádný důvod jim neuvedl. Tato společnost měla vůči nim dluhy a nového statutárního zástupce neznali, tudíž sepsali dohodu o uznání dluhu a obžalovaný přistoupil coby ručitel. U jednání byl S. a ten řekl, ať se obracejí nadále na obžalovaného. U jednání byl i právní zástupce svědkovi společnosti JUDr. L. Z., který ověřil totožnost S.. Zboží odebírali i po změně statutárního orgánu. Objednávky chodily e-mailem. V roce 2011 chtěli řešit své pohledávky s obžalovaným, ale ten jim sdělil, ať to řeší se S., že obžalovaný už ve společnosti není. Obchody s oběma společnostmi v době od října 2010 do března 2011 mohly proběhnout v objemu tak 50 mil. Kč. V únoru či březnu 2011 došlo k objednávce zboží, která nebyla uhrazena, a proto zboží nebylo vyskladněno. Nezná osoby J. Č., H., K., Š., M., P. či P.. Svou společnost jim obžalovaný k odprodeji nenabízel.

Protokol o podání vysvětlení **svědkyně J. K.** byl u hlavního líčení čten podle § 211 odst. 6 tr. řádu. Svědkyně uvedla, že přístup k bankovnímu účtu (zřejmě jen nahlížení) společnosti Global Trade export- import, a. s. číslo xxx jí zřídil asi obžalovaný, na žádost pana P., protože spol. JIP východočeská, a.s. měla za společností pohledávky. Přístup jí byl zřízen, aby mohli účet monitorovat, zda společnost nemá prostředky na zaplacení svých pohledávek vůči JIP východočeská, a.s. Svědkyně si již nevybavuje, zda bylo této možnosti využito.

Svědék J. D. vypovídal až u hlavního líčení, kde uvedl, že se společností WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. obchodoval jako zástupce společnosti Galleon TrADE Inter. spol. s.r.o. asi tři až pět měsíců v roce 2010 nebo 2011. Vždy jednal jen s obžalovaným, který se

představoval jako jednatel společnosti. Na počátku obchodování určitě jako jednatel v obchodním rejstříku zapsán byl. Obchodovali s konzumními lihovinami. Obchodní spolupráce skončila, když společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. přestala plnit objednávky. V rámcové smlouvě bylo zakotveno, že budou dostávat zpětné bonusy. Zboží nakupovali a prodávali s minimální marží s tím, že měli dostávat zpětné půlroční a roční bonusy podle objemu. Zpětný bonus jim nebyl vyplácen, takže na tom neprodělali ani nevydělali. Dokud tam byl obžalovaný, tak vše fungovalo dobře. O převodu obchodního podílu informován nebyl.

Svěděk P. H. vypovídal až u hlavního líčení, kde uvedl, že pracuje jako obchodní ředitel společnosti LOG-UM, s.r.o. Se společností WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. uzavřel smlouvu o zboží v Líbeznicích, skladovali pro ně zboží v jejich daňovém skladu. Najímali pracovníky, manipulovali s technikou, převáželi palety, naskladňovali zboží, nakládali jej na auta, vyřizovali korespondenci. Příchozí objednávky vytiskli a předávali řidičům. Svědek jednal přímo s obžalovaným, ale ví od něj, že došlo ke změně vlastnické struktury a od té doby tam jezdili noví lidé. Do skladu jezdili dva rusky mluvící muži. Svědek se ale nepohyboval přímo v provozu, s novými zástupci společnosti se seznamoval a komunikoval vedoucí skladu. Noví zástupci společnosti jezdili velkým Mercedesem, nebo Audi. Žádné doklady o převodu společnosti jim nepředkládali. V obchodním styku se nic nezměnilo. Objednávky jim chodily dál na stejné e-mailové adresy. Jen platby přestaly chodit včas, mají evidovaný dluh. Chtěli smlouvu vypovědět, ale celníci je předběhli. Když svědek platby urgoval u obžalovaného, tak mu tento řekl, že už s tím nemá nic společného. Nabízel mu jiné zboží (pivo) společnosti Parneta s.r.o.

Svěděk Mgr. T. V. vypovídal až u hlavního líčení, kde uvedl, že pracuje jako výkonný ředitel Esto Kladno. Se společností WJ GLOBAL TRADE, s. r. o. měl asi od roku 2006 uzavřenou skladovací smlouvu na alkoholické a gastronomické zboží. Poskytovali manipulaci, uskladnění a celně-deklarační služby. Spolupráce byla bezproblémová. Šlo o návoz gastronomického zboží a jeho výdej do volného oběhu na základě uhrazení spotřební daně. Na konci společnost přestala platit nájemné, měnili se jednatele, tak poslednímu jednatele Č. smlouvu vypověděli. Novým vlastníkům byl svědek povinen zboží vydat. Spotřební daň vybíral buď na základě faktury, nebo v hotovosti. Z celního zákona může klient z daňového skladu vybírat zboží, které je zpracováno daňovým přiznáním, které oni uhradí a na základě úhrady vystaví společnosti fakturu bez DPH na úhradu spotřební daně. Obžalovaný svědka s osobami, na které společnost převádí, neseznámil. Noví majitelé přišli sami, resp. ne přímo majitelé, ale lidé, kteří měli od jednatele ověřenou platnou plnou moc. Zajímali se o zboží a inventarizaci. Svědek jim vyjel sjetinu inventárního stavu a upozornil je, že každá výdejka zboží je zpoplatněna. Žádné vyrozumění o převodu obchodního podílu svědek nedostal. Za společnost WJ GLOBAL TRADE, s. r. o. svědek jednal s obžalovaným, účetnictví dělal jeho otec, do skladu chodil jen obžalovaný. Osobně se setkal s Č., bratrem tehdejšího jednatele, přišel si pro zboží. Byl tam několikrát pro poslední zásoby. Po odchodu obžalovaného, už nedocházelo k žádnému příjmu zboží, jen výdeji, už se neobchodovalo. Nevěděl o tom, že by měl obžalovaný daňový sklad. Společnost WJ GLOBAL TRADE, s. r. o. svědkovi dlužila značné peníze na skladném, proto jim dal výpověď. Snažil se s Č. dohodnout, že bude realizovat svoje zákonné zástavní právo. Č. mu podepsal doklad o uznání dluhu, výpověď a už se neukázal. Společnost Global Trade export – import a.s. nezná.

Svědék M. H. vypověděl shodně v přípravném řízení a u hlavního líčení, že v předmětnou dobu zastupoval majoritního vlastníka nebytových prostor, ve kterých měly sídlo společnosti obžalovaného. Jednalo se o běžného klienta. Nastala situace, že nájemní prostory byly prázdné a nájemní vztah nebyl řádně ukončený. Objevili se noví lidé a svědek zjistil, že společnost byla prodána někomu jinému. Od obžalovaného nebyli o ničem informováni. Nájem skončil dohodou. Měli problém s vystěhováním skladu, který byl v zadním traktu. Bylo velice zdlouhavé kontaktovat nového jednatele Č..

Svědék J. R. vypovídal až u hlavního líčení, kde uvedl, že do společnosti DePoint, s.r.o. jej zapsal jeho bratr J. R., svědek v té době pracoval jako obchodní zástupce Vodafone. Bratrovi půjčil svou nemovitost, on si na ni vzal půjčky a peníze mu nevrátil. Upomínku na č. l. 1998 určitě nepodepsal. Za angažmá ve společnosti žádné peníze nedostal. K. P. je jeho kamarád od dětství. I jeho bratr P. zná, jsou všichni z jedné vesnice.

Rozhodné skutkové okolnosti byly prokázány zejména následujícími **listinnými důkazy**:

Z přiznání ke spotřební dani z lihu za říjen 2010 (č. l. 23 až 25) vyplývá, že toto za společnost Global Trade export-import a.s. podepsal dne 23. 11. 2010 obžalovaný J. jako předseda představenstva, přičemž uvedl, že za 75,94 hl lihu činí spotřební daň 2 164 290 Kč.

Z přiznání ke spotřební dani z lihu za listopad 2010 společnosti Global Trade export – import a.s. (č. l. 28 až 30) soud zjistil, že toto podal S. S., předseda představenstva. K odvedení daně bylo přiznáno 161,86 hl lihu a daň byla vypočtena na 4 613 010 Kč (S. nebylo fakticky podepsáno).

Z přiznání ke spotřební dani z lihu za prosinec 2010 společnosti Global Trade export – import a.s. (č. l. 31 až 33) soud zjistil, že přiznání bylo vystaveno na daň ve výši 13 793 259 Kč za 483 974 hl lihu a podáno S. S. (S. nebylo fakticky podepsáno).

Z přiznání ke spotřební dani z lihu za leden 2011 (č. l. 34 až 36)) se podává, že toto přiznání za společnost Global Trade export – import a.s. podal P. Z., předseda představenstva (Z. nebylo fakticky podepsáno). Daň byla vypočtena z 1 012,5 hl lihu na 28 856 250 Kč.

Z dodatečného platebního výměru na spotřební daň z piva za měsíc listopad 2010 ze dne 21. 6. 2011 (č. l. 276 až 279) vyplývá, že Celní úřad Praha 2 společnosti Global Trade export – import a.s. vyměřil dodatečnou daň ve výši 32 673 Kč.

Z platebního výměru na spotřební daň z lihu za měsíc prosinec 2010 ze dne 21. 6. 2011 (č. l. 280 až 284) soud zjistil, že daň byla společnosti Global Trade export – import a.s. doměřena do výše 19 602 015 Kč.

Z platebního výměru na spotřební daň z lihu za měsíc leden 2011 ze dne 21. 6. 2011 (č. l. 285 až 289) soud zjistil, že celní úřad vyměřil společnosti Global Trade export – import a.s. daň ve výši 28 954 860 Kč.

Z dodatečného platebního výměru na spotřební daň z vína za měsíc leden 2011 ze dne 21. 6. 2011 (č. l. 290 až 293) vyplývá, že Celní úřad Praha 2 společnosti Global Trade export – import a.s. vyměřil dodatečnou daň ve výši 5 265 Kč.

Z platebního výměru na spotřební daň z lihu za měsíc únor 2011 ze dne 21. 6. 2011 (č. l. 294 až 298) soud zjistil, že celní úřad vyměřil společnosti Global Trade export – import a.s. daň ve výši 18 737 040 Kč.

Ze **součinnosti České spořitelny, a.s.** soud zjistil, že společnost Global Trade export – import a.s. měla u této banky dva účty. Oba účty - CZK účet číslo xxx a EUR účet číslo xxx obžalovaný založil dne 3. 10. 2008. Oba účty byly zrušeny dne 31. 5. 2011. K oběma účtům měl obžalovaný dispoziční práva od jejich založení. Další oprávněnou osobou byl S. S. ode dne 14. 1. 2011 (pro Business 24). Od 27. 8. 2009 do 29. 1. 2011 měla přístup do internetbankingu A. K.. (č. l. 399). **Výpis z účtu č. xxx za období od 1. 1. 2010 do 1. 8. 2011 se nachází na č. l. 400 až 404. Výpis z účtu z č. xxx za totéž období je na č. l. 405.** Na č. l. 406 až 410 banka poskytla sjetinu z přístupů do internetového bankovníctví.

Ze **součinnosti Komerční banky, a. s.** vyplývá, že společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. u ní měla vedený dva účty. Dispoziční práva k **úctu č. xxx** obžalovaný měl od 1. 1. 2010 do 6. 1. 2011, dále J. Č. a K. P. (č. l. 413). Výpis z účtu za období od 1. 1. 2010 do 1. 8. 2011 se nachází na č. l. 141, 415. **Účet č. xxx** obžalovaný založil dne 3. 1. 2008. Dispoziční práva k účtu měl do 6. 1. 2011. J. Č. od 6. 1. 2011 a K. P. také od 6. 1. 2011 na základě plné moci (č. l. 419). Výpis z účtu je na CD na č. l. 419a.

Ze **součinnosti UniCredit Bank Czech Republic, a.s.** (č. l. 423, 424) se podává, že banka ode dne 15. 10. 2010 vede účet č. xxx pro společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. Obžalovaný měl k účtu dispoziční práva od jeho založení do 5. 1. 2011. Po něm (od 6. 1. 2011) až dosud mají dispoziční práva K. P. a J. Č.. S internetovým bankovníctvím disponuje J. Č.. Banka připojila přehled transakcí provedených prostřednictvím elektronického bankovníctví (č. l. 425, 426). Výpis z účtu od jeho založení do 1. 8. 2011 se nachází na č. l. 427 až 435).

Na základě příkazu soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 2. 7. 2012, sp. zn. 20 Nt 1574/2012, byla získána e-mailová komunikace ze schránky xxx . Zájmové soubory (e-mailová komunikace mezi N. H. a osobami rodiny J.) jsou uloženy na CD na č. l. 397.

Ze **smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 30. 11. 2010** (č. l. 1735 až 1736) vyplývá, že touto smlouvou obžalovaný J. převedl svůj 100% obchodní podíl ve společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. na J. Č. za kupní cenu 200 000 Kč, která byla uhrazena v hotovosti před podpisem smlouvy.

Z rozhodnutí o odvolání a jmenování jednatele ze dne 30. 11. 2010 (č. l. 1737 až 1738) vyplývá, že jediný společník společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. J. Č. odvolal obžalovaného z funkce jednatele s okamžitou účinností a do funkce jednatele jmenoval sebe. Obžalovaný svůj podpis na rozhodnutí ověřil na České poště, s.p., J. Č. u notářky v Kladně.

Ze **smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 15. 4. 2011** (č. l. 1739 až 1741) se podává, že J. Č. převedl svůj 100% obchodní podíl ve společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. na T. S. za 200 000 Kč, které byly uhrazeny v hotovosti před podpisem smlouvy. K ověření podpisů převodce i nabyvatele došlo na České poště, s.p.

Z rozhodnutí o odvolání a jmenování jednatele ze dne 15. 4. 2011 (č. l. 1742 až 1743) vyplývá, že nový „majitel“ společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. odvolal z funkce

jednatele dosavadního „majitele“ společnosti J. Č. a do funkce jednatele jmenoval sebe. Připojené ověřovací doložky jsou z České pošty, s.p.

Z notářského zápisu ze dne 16. 11. 2010, N 603/2010, NZ 507/2010 (č. l. 1747 až 1748) soud zjistil, že JUDr. O. K. jako jediný akcionář společnosti Global Trade export – import a.s. (ad 1) odvolal stávající členy představenstva – obžalovaného, jeho otce a matku, (ad 2) jmenoval nové členy představenstva – J. K., L. P. a S. S

, (ad 3) odvolal M. M. jako členku dozorčí rady a (ad 4) do dozorčí rady jmenoval sebe. Téhož dne S. S. jako předseda představenstva podepsal **podpisový vzor** (č. l. 1749).

Z notářského zápisu ze dne 11. 2. 2011, N 67/2011, NZ 53/2011 (č. l. 1750 až 1751) vyplývá, že tímto notářským zápisem P. Z. jako jediný akcionář společnosti Global Trade export – import a.s. odvolal člena představenstva S. S. a na jeho místo jmenoval sebe. Zároveň podepsal podpisový vzor (č. l. 1752).

Z notářského zápisu ze dne 7. 3. 2011, N 110/2011, NZ 86/2011 (č. l. 1754 až 1755) vyplývá, že jediný akcionář společnosti Global Trade export – import a.s. M. K. (ad 1) odvolal členy představenstva – P. a Z., J. K. a L. P., (ad 2) jmenoval sebe do představenstva, (ad 3) odvolal člena dozorčí rady JUDr. O. K. a (ad 4) jmenoval členem dozorčí rady L. P.. Zároveň M. K. ověřil podpisový vzor (č. l. 1756).

Další listinné důkazy, které Městský soud v Praze provedl, jsou:

- záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 16. 7. 2011 (č. l. 1),
- návrh Celního ředitelství Praha na zahájení trestního stíhání ze dne 4. 1. 2012 (č. l. 2),
- postoupení podezření ze spáchání trestného činu ze strany Celního úřadu pro Prahu 2 Celnímu ředitelství Praha s přílohami (č. l. 6 až 8),
- povolení k provozování daňového skladu společnosti Global Trade export – import a.s., včetně všeobecných podmínek k provozování daňového skladu (č. l. 9 až 15),
- přidělení evidenčního čísla provozovateli daňového skladu (č. l. 16),
- osvědčení o evidenci provozovatele daňového skladu (č. l. 17),
- rozhodnutí o změně povolení k provozování daňového skladu → navýšení ročního objemu výroby (č. l. 18 až 19),
- přihlášky k registraci ke spotřebním daním, k registraci ke spotřební dani z lihu (č. l. 20, 21),
- prohlášení obžalovaného k převozu zboží společnosti Vanapo s.r.o.-SK (č. l. 22),
- potvrzení o složení hotovosti na navýšení zajištění daně (č. l. 26, 27),
- odpověď Celního úřadu Praha 2 Celnímu ředitelství Praha ze dne 9. 12. 2010 (č. l. 37),
- záznam Celního úřadu Praha 2 o provedení místního šetření v sídle společnosti ze dne 9. 12. 2010 (č. l. 38),
- rozhodnutí o odnětí povolení k provozování daňového skladu (č. l. 40, 41),
- úřední záznamy Celního úřadu Praha 2 o postupu k odstranění pochybností (č. l. 42, 43),

- protokol o soupisu movitých věcí dlužníka společnosti Global Trade export – import, a.s. (č. l. 44 až 48),
- oznámení o vykonatelnosti a nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí povolení k provozování daňového skladu (č. l. 49),
- e-mailová komunikace (č. l. 145, 146),
- rámcová smlouva o skladování mezi společnostmi LOG-UM, s.r.o. jako skladovatelem a společností Global Trade export – import a.s. jako ukladatelem ze dne 1. 10. 2010 (č. l. 152 až 154),
- výpis z účtu č. 25529349 (č. l. 155 až 156),
- seznam vydaných faktur a faktury společnosti LOG-UM, s.r.o. (č. l. 157 až 172),
- kopie protokolu o předání společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. ze dne 30. 11. 2010 mezi obžalovaným jako předávajícím a J. Č., jako přebírajícím (č. l. 184, 185),
- kopie předávacího protokolu ze dne 1. 12. 2010 mezi obžalovaným a S. S. (č. l. 186, 187),
- kopie předávacího protokolu ze dne 30. 9. 2010 mezi W. J. W. a společností Global Trade export – import a.s. (č. l. 188),
- kopie dodatku ke smlouvě uzavřené dne 3. 6. 2008 mezi W. J. W. jako zhotovitelem a společností WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. jako objednatelem (č. l. 189),
- kopie dohody o uznání dluhu mezi JIP východočeská, a.s. jako věřitelem a společností Global Trade export – import a.s. jako dlužníkem a obžalovaným jako věřitelem ověřená dne 5. 12. 2010, rozhodčí smlouva, prohlášení o ručitélském závazku (č. l. 230 až 232),
- odpověď Celního úřadu Praha 2 na žádost o součinnost Celního ředitelství Praha ze dne 16. 12. 2011 (č. l. 264 až 275),
- spisový přehled správce daně vedený na společnost Global Trade export – import a.s. (č. l. 299 až 305),
- analýza rizik Celního ředitelství Praha ze dne 9. 7. 2010 (č. l. 306 až 317),
- součinnost Finančního úřadu pro Prahu 9 týkající se společností WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. a Global Trade export – import a.s. včetně přiznání k dani z přidané hodnoty, výzev k odstranění pochybností, úředních záznamů (č. l. 320 až 392),
- součinnost JIP východočeská a.s. ohledně zpětných bonusů (č. l. 393),
- negativní úřední záznam Policie ČR k IP adresám, ze kterých bylo přistupováno k účtům společností (č. l. 416),
- součinnost Chequepoint, a.s. (č. l. 438 až 443),
- kopie vkladových dokladů ve prospěch účtu JIP východočeská, a.s. (č. l. 448 až 468),
- součinnost GE Money Bank a.s. ke společnosti Galleon Trade Inter. spol. s.r.o. (č. l. 471 až 497),
- součinnost Celního kriminálního úřadu Bratislava k obchodním transakcím mezi slovenskou společností **VANAPO, s.r.o.** a společnostmi obžalovaného – smlouvy, faktury, e-mailová komunikace (č. l. 499 až 643),

- součinnost **JIP východočeská a.s.** k obchodování se společností Global Trade export – import a.s. – smlouvy, faktury, včetně výpisu z účtu společnosti JIP východočeská a. s. číslo xxx (č. l. 644 až 731 + č. l. 738 + 1457 až 1628),
- součinnost společnosti SPIRITRADE, spol. s.r.o. (č. l. 732 až 737, 739 až 743),
- součinnost společnosti S&V STOCK, s.r.o. (č. l. 744 až 756),
- součinnost společnosti Czechoslovak Spirit s.r.o. (č. l. 757 až 762),
- součinnost společnosti VELTA PLUS EU, s.r.o. (č. l. 763 až 776),
- součinnost společnosti ELKO, velkobobchod nápojů s.r.o. (č. l. 777 až 868),
- součinnost společnosti Tesco Stores ČR a.s. (č. l. 869 až 906),
- součinnost společnosti SPAR Česká obchodní společnost (č. l. 907 až 985),
- součinnost společnosti RADIALTRANS s.r.o. (č. l. 986 až 1033),
- součinnost společnosti GASTONS s.r.o. (č. l. 1034 až 1364),
- součinnost společnosti ESA s.r.o. (č. l. 1366 až 1456),
- žádost o povolení elektronické komunikace v **EMCS** s celním úřadem ze dne 20. 10. 2010, sdělení o podmínkách elektronické komunikace v EMCS (č. l. 1630 až 1637),
- součinnost společnosti LIMAR – CB s.r.o. (č. l. 1638 až 1644),
- součinnost společnosti S&V Stock s.r.o. (č. l. 1645),
- součinnost společnosti ARBITA s.r.o. (č. l. 1648 až 1659),
- finanční šetření k osobě obžalovaného, jeho rodinných příslušníků a statutárních orgánů společností obžalovaného (č. l. 1660 až 1715),
- kopie ze spisového materiálu Městského soudu v Brně, sp. zn. 92 T 57/2008, týkající se odsouzení O. J. a O. J. (č. l. 1716 až 1732),
- součinnost Pražské správy sociálního zabezpečení (č. l. 1765),
- rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 27. 2. 2014, sp. zn. 8 T 99/2012 a usnesení Městského soudu v Praze, sp. zn. 5 To 340/2014 o vrácení věci obžalovaných V. P., Ing. R. K., J. Š. a dalších k novému projednání a rozhodnutí (č. l. 1814 až 1846) + rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 16. 12. 2014, sp. zn. 8T 99/2012 (č. l. 1868 až 1901),
- zápis o rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady společnosti Pro Racing s.r.o. (č. l. 1936),
- faktura POST OFFICE s.r.o. (č. l. 1963, 1964),
- plná moc zmocnitele M. M. zmocněnci JUDr. O. K. ze dne 18. 12. 2013 k zastupování ve společnosti BUGGY MEDIA s.r.o. (č. l. 2012),
- mandátní smlouva mezi společnostmi WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. a K. P. (č. l. 2016 až 2018).

Podle § 216 odst. 1 tr. řádu byly zamítnuty návrhy obžalovaného na doplnění dokazování spočívající ve výslechu svědků - J. R., J. Č. ml., J. Č., N., ve vyžádání smluv z převodu obchodního podílu, vyžádání výběrních lístků, vyžádání sdělení bank, spisu Městského soudu v Praze z obchodního rejstříku společnosti WJ GLOBAL TRADE s.r.o.. Ohledně navržených důkazů soud dospěl k závěru, že jsou nadbytečné a neúčelné a nemohou nic zásadního přinést. Důkazní materiál opatřený a provedený u hlavního líčení je dostatečným podkladem pro rozhodnutí.

Městský soud v Praze po takto provedeném dokazování postupem podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, a dospěl k závěru, že se obžalovaný W. J. dopustil žalované trestné činnosti v rozsahu vymezeném ve výrokové části tohoto rozsudku. Jeho vina byla v řízení spolehlivě prokázána zejména usvědčujícími výpověďmi svědků, které zcela korespondují s listinnými důkazy.

Za podstatné považoval soud následující skutečnosti.

K oběma obchodním společnostem obžalovaného J. soud zjistil následující údaje. **Společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o.** obžalovaný založil dne 25. 4. 2007 a do dne **6. 1. 2011** byl jejím jediným společníkem a jednatelem. Ode dne 6. 1. 2011 do 14. 6. 2011 byl jako jediný společník a jednatel zapsán J. Č.. Po něm obě funkce převzal T. S., který byl ve společnosti zapsán až do jejího zrušení likvidací dne 13. 5. 2014. Obchodní **společnost Global Trade export – import a.s.** obžalovaný založil (se svým otcem) dne 3. 6. 2008. Základní kapitál společnosti činí 2 000 000 Kč. Čtyři kusy listinných akcií ve jmenovité hodnotě 500 000 Kč jsou na majitele. Obžalovaný zastával funkci předsedy představenstva od vzniku společnosti do dne **16. 11. 2010**. Společně s obžalovaným byli v představenstvu jeho otec W. J. (nar. xxx) a jeho matka O. J.. Členy dozorčí rady od vzniku společnosti jsou J. P. a R. J.. Obsazení třetího člena dozorčí rady se měnilo. Od vzniku společnosti do dne 1. 12. 2010 byla členem dozorčí rady přítelkyně obžalovaného M. M.. Po ní byl jako člen dozorčí rady zapsán JUDr. O. K.. Ke dni 11. 3. 2011 po JUDr. K. funkci převzal L. P., který ji vykonává dosud. Jako jediný akcionář společnosti je uveden v období od 16. 2. 2011 do 11. 3. 2011 P. Z.. Po něm společnost převzal M. K., který je jako jediný akcionář zapsán dosud. Po celou dobu své existence mají obě společnosti sídlo zapsané na adrese Kolbenova 886/9a, 190 00 Praha 9 – Vysočany. Předměty podnikání obou společností jsou shodné, a to velkoobchod, specializovaný maloobchod a maloobchod se smíšeným zbožím a zprostředkování obchodu a služeb. Obchodní činnost společností řídil výhradně obžalovaný. Do majetkové struktury, statutárních orgánů ani do zaměstnanecké struktury nedovolil zapojení žádných jiných osob, tj. rovnocenných obchodních partnerů nebo kvalifikovaných zaměstnanců. Do funkcí nechal najmenovat své rodinné příslušníky (otce, matku a přítelkyni), s běžným chodem společností mu pomáhal jeho otec, který zpracovával účetnictví, jeho bratr, který obstarával internetový obchod a přítelkyně M. M. měla na starosti objednávky zboží ze zahraničí a byla členem dozorčí rady.

V květnu 2010 obžalovaný J. jménem společnosti Global Trade export – import a.s. zažádal o udělení povolení k provozování daňového skladu. Celní ředitelství Praha dne 17. 9. 2010 udělilo společnosti Global Trade export – import a.s. **povolení k provozování daňového skladu** v pronajatých prostorách od společnosti LOG-IM s.r.o. na adrese Pakoměřice 45, 250 65 Líbeznice pro skladování tichých a šumivých vín, lihu obsaženého ve výrobcích, meziproductů a piva. Součástí povolení je předpokládaný roční objem těchto vybraných výrobků (viz povolení na č. 1. 9 až 12).

Uvedené vybrané výrobky podléhají **spotřební dani** (§ 1 odst. 2 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních). Správu spotřebních daní vykonávají celní orgány (§ 1 odst. 3 zákona o spotřebních daních). Vznik povinnosti daň ve stanovené lhůtě přiznat a zaplatit vzniká okamžikem uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu na území České republiky (§ 9 odst. 1 zákona o spotřebních daních). Uvedením do volného daňového oběhu

se rozumí vyjmutí vybraných výrobků z režimu podmíněného osvobození od daně (§ 3 písm. l) zákona o spotřebních daních) a podmíněným osvobozením od daně se rozumí odklad povinnosti přiznat, vyměřit a zaplatit daň do dne uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu (§ 3 písm. e) zákona o spotřebních daních).

Povolení k provozování daňového skladu opravňovalo společnost Global Trade export – import a.s. nakupovat vybrané výrobky v režimu podmíněného osvobození od daně, tj. bez spotřební daně (§ 24 zákona o spotřebních daních). Vybrané výrobky mohou být takto dopravovány pouze s elektronickým průvodním dokladem, který se vyhotovuje pomocí elektronického systému a odesílá se celnímu úřadu (§ 26 zákona o spotřebních daních). Tento systém eviduje informace o odesílateli, dopravci a příjemci vybraných výrobků a množství vybraných výrobků.

Zboží v inkriminovaném období bylo nakupováno společností Global Trade export-import a.s. v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a to (nejméně) od dodavatelů JIP Východočeská, a.s., S&V Stock, s.r.o., SPIRITRADE, s.r.o. a VANAPO, s.r.o. (zde nakupováno přes WJ GLOBAL TRADE, s.r.o.) a dále prostřednictvím společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. v režimu volného daňového oběhu prodáváno (nejméně) odběratelům VELTA PLUS EU, s.r.o., ELKO, velkoobchod nápojů, s.r.o., ABRITA, s.r.o., Tesco Stores ČR, a.s., SPAR Česká obchodní společnost, s.r.o., Czechoslovak Spirit, s.r.o. či MAKRO Cash & Carry, s.r.o. Účetnictví žádné ze společností obžalovaného nebylo dohledáno, tj. nelze objasnit obchod mezi těmito společnostmi, co do objemu zboží, jeho cen, daňových povinností atd.

Společnost Global Trade export – import a.s. podala přiznání ke spotřební dani za říjen 2010, listopad 2010, prosinec 2010 a leden 2011. Za měsíc únor 2011 již společnost daňové přiznání nepodala vůbec, přestože k tomu byla správcem daně vyzvána. Daň společnost odvedla jen za měsíc říjen 2010. V březnu 2011 Celní úřad zjistil neplnění daňových povinností. Společnost se však pro správce daně stala nedostupnou, nereagovala na výzvy, nedostála své zákonné povinnosti při dokazování svých tvrzení, daňovou povinnost nehradila. Proto Celní ředitelství Praha vydalo dne 22. 3. 2011 rozhodnutí o odnětí povolení k provozování daňového skladu (viz rozhodnutí na č. l. 40, 41) a Celní úřad Praha 2 společnosti **dodatečně stanovil spotřební daně** ve smyslu § 98 daňového řádu podle pomůcek, které měl k dispozici, zejména z informačního systému EMCS (Excise Movement and Control System), který slouží ke sledování výrobků podléhajících spotřební dani (viz odůvodnění dodatečných platebních výměrů). Údaje do systému vkládali dodavatelé společnosti Global Trade export – import a.s. při vyskladnění a společnost je při přijetí potvrzovala. Celní úřad Praha 2 porovnal objemy zboží přiznané v daňových přiznáních s údaji o skutečných objemech v systému EMCS, které tam **nezkreslené** zadali obchodní partneři společnosti. Na základě těchto údajů dodatečnými platebními výměry Celní úřad Praha 2 vyměřil společnosti Global Trade export – import a.s. nedoplatky na spotřebních daní za měsíce říjen až prosinec 2010 a leden a únor 2011 (viz dodatečné platební výměry na č. l. 276 až 298). **Způsob výpočtu daňových nedoplatků a jejich výše Celním úřadem Praha 2 Městský soud v Praze považuje za nesporné.** Ve prospěch obžalovaného bylo při stanovení rozsahu zkrácení daně započteno zajištění daně ve výši 2 076 125 Kč.

V inkriminované době vzniku daňových nedoplatků již obžalovaný ve společnostech dle obchodního rejstříku nefiguroval. Společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. obžalovaný „prodal“ dne 30. 11. 2010 J. Č. (viz smlouva o převodu obchodního podílu na č. l. 1735). Dne

16. 11. 2010 již jako jediný akcionář společnosti Global Trade export-import a.s. u notáře vystupoval JUDr. O. K., který odvolal obžalovaného i jeho rodinné příslušníky z předsednictva společnosti a jako nového předsedu představenstva ustanovil S. S. (viz notářský zápis na č. l. 1747).

Své rozhodnutí společnosti prodat obžalovaný vysvětlil tím, že společnosti na tom byly ekonomicky dobře a výnos z jejich prodeje by byl vysoký. Také chtěl přejít na obchod s jinými komoditami, než byl alkohol. Dále obžalovaný vypověděl, že nejvyšší cenu (6 000 000 Kč) mu nabídli svědci Ing. K., Š. a P., proto společnosti prodal jim. Svědci K. a Š. však společnosti sami nekupovali, ale měli na to investora ruské nebo ukrajinské národnosti jménem „A.“ Dále obžalovaný vypověděl, že s chodem společností seznamoval K., Š. a H., včetně fungování systému EMCS. Za společnost Global Trade export – import a.s. obžalovaný dostal v hotovosti 750 000 Kč a za společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. 450 500 Kč. Zbylé části dohodnutých kupních cen nikdo neuhradil. Účetnictví předal svědkům H. a Š.. Verzi obžalovaného o prodeji společností svědkům Ing. K. a Š. podporují výpovědi svědků W. J. staršího a O. J..

Proti těmto výpovědím stojí výpovědi svědků Ing. K. a Š.. Oba shodně vypověděli, že byli s obžalovaným kamarádi, než vzájemné vztahy ukončili. Výslovně popřeli, že by chtěli „koupit“ společnosti od obžalovaného nebo na jeho obchodní činnosti participovat. Nevěděli, že obžalovaný zamýšlí své společnosti „prodat“. Žádného investora nesháněli, žádného investora jménem „A.“ neznají. Dále sdělili, že obžalovaný dlužil svědkovi Ing. K. cca 3 000 000 Kč, které nevrátil. Angažmá Ing. K. a Š. ve společnostech obžalovaného popřely i svědkyně M. a H.. Svědkyně M., která s obžalovaným žila od roku 2007 do jara roku 2011 a pracovala pro něj, dokonce uvedla, že o záměru obžalovaného prodat společnosti vůbec nic nevěděla.

Na základě výše uvedeného Městský soud v Praze neuvěřil v serióznost záměru obžalovaného společnosti „prodat“. Obžalovaný nedokázal věrohodně vysvětlit, proč nemohl přejít na obchod s jinými komoditami v rámci svých již dobře fungujících společností. Svědek H. vypověděl, že mu obžalovaný jménem společnosti Parneta s.r.o. (vznik 1. 3. 2011) nabízel k odkupu pivo. Svědci Ing. V. a P. nepotvrdili jeho výpověď, že společnosti nabízel k odkupu obchodním partnerům. Výpověď obžalovaného o mechanismu převodu jeho společností je naprosto nevěrohodná. Soud nemohl uvěřit tomu, že by obžalovaný, jako zkušený obchodník, převedl své společnosti za cca šestinu údajně domluvené ceny na neznámého investora bez jistoty, že mu bude zbylá část kupní ceny uhrazena, čehož lze snadno docílit např. složením kupní ceny do advokátní úschovy. Sám obžalovaný vypověděl, že v době převodu měla společnost na skladě zboží v hodnotě převyšující 7 000 000 Kč. Obžalovaný není s to doložit tvrzenou hotovostní úhradu částí kupních cen, ani smlouvu o prodeji akcií. Zcela nelogicky na základě nulového právního titulu obžalovaný dle své výpovědi doplacení kupních cen urgoval u svědků K. a Š., kteří se společnostmi neměli nic společného. Kýženého zisku z „prodeje“ společností obžalovaný tedy ani zdaleka nedosáhl. Výpovědi svědků W. J. staršího a O. J. Městský soud v Praze považuje za nevěrohodné učiněné ve snaze podpořit výpověď obžalovaného a pomoci mu vyhnout se trestní odpovědnosti. Oba rodinní příslušníci se na obchodní činnosti obžalovaného podíleli a plnili jeho pokyny.

Obžalovaný dále vypověděl, že svědci Ing. K. se Š., ani investor „A.“ nechtěli být ve společnostech „vidět“. Proto mu Ing. K. se Š. jako nové statutární orgány představili J. Č. a S. S.. Účetnictví společností měla vést N. H., které účetnictví předal v kanceláři v Truhlářské ulici v Praze 1.

Svědci Ing. K., Š., J. Č. a S. S. však ve svých výpovědích popřeli, že by se navzájem znali. Naopak z výpovědí svědků J. Č. a S. vyplývá, že k angažmá do předmětných společností je přivedl obžalovaný. Svědek S. S. vypověděl, že mu obžalovaný nabídl brigádu v jeho společnosti **Global Trade export – import a.s.**, která spočívala v placení faktur za zboží, které obžalovaný sám neměl čas z důvodu pracovního vytížení zajišťovat. Od obžalovaného na různých místech dostával faktury a hotovostní peněžní prostředky, se kterými chodil do banky věřitele. Obžalovaný mu zřídil podpisové právo k účtu, ze kterého svědek vybíral peníze. Pokyny dostával formou SMS zpráv od obžalovaného. Podpisový vzor ověřil na poště. O skutečnosti, že byl zapsán jako předseda představenstva (od 1. 12. 2010 do 16. 2. 2011), se dozvěděl až po třech letech, kdy jej kontaktoval celní úřad. Výpověď svědka dokladují potvrzení o hotovostních vkladech, které svědek činil ve prospěch účtu společnosti JIP východočeská a.s. (č. 1. 448 až 468). Svědek JUDr. K. ve své výpovědi připustil možnost, že dostal od klienta - majitele společnosti listinné akcie na majitele, aby se vydával za jejich vlastníka a provedl změny v orgánech společnosti (viz notářský zápis na č. 1. 1747) bez faktického odkupu akcií. Obžalovaný touto cestou dosáhl změny ve statutárních orgánech akciové společnosti, aniž by se na první pohled jednalo o jeho rozhodnutí. Oficiálně jako jediný akcionář společnosti (a zároveň předseda představenstva) byl zapsán až P. Z. ke dni 16. 2. 2011, kdy obchodní činnost společnosti ustávala a na její bankovní účet již nebyly žádné platby připisovány (viz výpis z účtu na č. 1. 400 a násl). Stejně jako S. S. ani P. Z. dle své výpovědi o svých pozicích ve společnosti nevěděl. Na jednání k notáři do Prahy 4 - Michle jej dovedl neznámý anglicky mluvící muž.

Svědka J. Č. vypověděl, že měl schůzku s obžalovaným v Praze. Obžalovaný na něj měl přepsat společnost **WJ GLOBAL TRADE, s.r.o.**, za což mu byl slíben měsíční příjem. Obžalovaný mu dále slíbil služební automobil. Činnost společnosti měl nadále řídit obžalovaný. Účetnictví žádné nepřevzal. Pětkrát nebo šestkrát svědkovi volala neznámá osoba s tím, že se má dostavit do banky kvůli výběru peněz. V bance od neznámé osoby svědek dostal výběrní lístek a svědek peníze vyzvedl a odevzdal je oné osobě. V jednom z případů byl u výběru obžalovaný, kterému peníze osobně předal. Přístup k finančním prostředkům společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. si obžalovaný dále zajistil prostřednictvím svědka K. P.. Svědek K. P. vypověděl, že pro obžalovaného zajišťoval brigádníky na kolkování zboží. Když společnost převzal svědek Č., obžalovaný jej požádal, aby mu dohlédl na peníze. Obžalovaný řekl, že tam „má“ svědka Č. proto, že se na něj hrnou exekuce a nechce být dočasně „vidět“. „Majitelem“ byl sice Č., ale vedl ji stále obžalovaný. Svědek měl dispoziční právo k účtu společnosti jako Č. (viz také součinnost Komerční banky, a.s. na č. 1. 413). Chodil se svědkem Č. do banky vkládat a vybírat peníze dle telefonických nebo osobních pokynů obžalovaného. Za výběry peněz dostával svědek zapláceno od obžalovaného, ale mandátní smlouvu měl podepsanou se svědkem Č. (viz také mandátní smlouva na č. 1. 2016). Svědek Č. potvrdil, že svědka P. zná a že spolu v bance byli. Svědci Č. a P. z účtu společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. v období od 6. 1. 2011 do 11. 4. 2011 vybrali peněžní prostředky ve výši cca 49 000 000 Kč (viz výpis z účtu na č. 1. 427 a násl.) a předali je

obžalovanému. Svědkyně M. v souladu se svědkem P. vypověděla, že tento zajišťoval brigádníky a předával obžalovanému peníze. Výpovědi těchto svědků soud vyhodnotil jako věrohodné, korespondující s listinnými důkazy. Svědci Č. a S. popsali shodně svou ukázkovou pozici „bílých koní“. O možnosti angažmá ve společnosti za finanční přivýdělek je poprvé informovala neznámá osoba, která věděla o jejich špatné finanční situaci. Asi do měsíce měli schůzku s obžalovaným. Jediné aktivity, které pro společnost udělali, byly výběry a vklady peněz. Svědka S. úkoloval přímo obžalovaný a platil mu, svědka Č. obžalovaný ovládal prostřednictvím svědka P., event. dalších blíže nezjištěných osob. Svědkyně N. H. vypověděla, že asi po dobu šesti měsíců na přelomu roku 2010 a 2011 prováděla na žádost obžalovaného v jeho kanceláři kontrolu účetnictví v jeho společnostech, neboť obžalovaný měl pochybnosti, zda jeho otec účetnictví vede řádně. Podklady dostávala od obžalovaného a jeho otce. Po celou dobu jí obžalovaný uděloval úkoly a vystupoval jako „majitel“ obou společností. Svědkyně společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. řádně za své služby - kontrolu účetnictví vystavila dne 8. 12. 2010 fakturu na 48 000 Kč (viz faktura na č. l. 1963). Verzi o pouhé kontrole účetnictví, nikoliv převzetí účetnictví z pokynu nových „majitelů“ společnosti, podporují výpovědi svědků Ing. K., M., P.. Pravdou je, že svědkyně H. se účastnila širších obchodních aktivit ve společnosti, na žádost obžalovaného vystavovala v účetním programu Pohoda faktury a ohledně faktur komunikovala i s obchodními partnery.

Svědkyně H. vypověděla, že vyplnila **inkriminovaná daňová přiznání**, a to na základě dokladů předložených obžalovaným. Daňová přiznání podpisy neopatořovala. Přiznání ke spotřební dani z lihu za měsíc říjen 2010 podepsal obžalovaný. Autorství podpisu „SS“ na daňových přiznáních za listopad a prosinec 2010 svědek S. popřel. Nutno uvést, že podpis „SS“ neodpovídá podpisu „S.“ uvedeném na podpisovém vzoru, ke kterému se svědek přihlásil. Ani svědek Z. nepotvrdil, že by daňové přiznání z ledna 2011 podepsal. Z toho lze důvodně usuzovat, že i podání daňových přiznání a jejich podpis se odehrály čistě v režii obžalovaného.

O trvajícím faktickým rozhodném vlivu obžalovaného na obě jeho bývalé společnosti svědčí řada dalších důkazů.

Svědkyně M. M., přítelkyně obžalovaného, vypověděla, že obžalovaný řídil společnosti až do konce března 2011, docházel do kanceláře, objednával zboží, jezdil si pro peníze. Přetrvávající působení pro společnosti přiznal i svědek W. J. starší (viz také např. e-mail na č. l. 999, 1016). Ze součinnosti společnosti **SPIRITRADE, spol. s.r.o.** a výpovědi jejího jednatele Ing. M. V. vyplývá, že obžalovaný obchodní jednání s touto společností inicioval v listopadu 2010, tj. v době, kdy obě své společnosti opouštěl. Obchodní styk trval až do 3. 2. 2011, přičemž Ing. V. výhradně spolupracoval s obžalovaným. Dne 3. 2. 2011 M. V. urguje platbu u obžalovaného na e-mailové adrese xxx a obžalovaný jej ujišťuje, že platba bude odeslána (viz e-mail na č. l. 1966). Žádné informace o změně statutárních orgánů nedostali. Naproti tomu obžalovaný o změně statutárního orgánu informoval předsedu představenstva společnosti JIP východočeská a.s. J. P.. S touto společností obžalovaný obchodoval již od roku 2008 a společnost Global Trade export – import a.s. měla vůči ní nemalé finanční závazky. Z e-mailové komunikace poskytnuté J. P. (č. l. 652 až 655) vyplývá, že ještě v lednu 2011 obžalovaný u společnosti **JIP východočeská a.s.** ze své e-mailové adresy xxx činí závazné objednávky. Potvrzení o hotovostních vkladech na účet společnosti JIP východočeská a.s. (č. l. 448 až 468) dokladují, že v prosinci 2010 a v lednu 2011 obžalovaný hradil pohledávky společnosti Global Trade export – import a.s. ve výši statisíců,

přičemž ve stejnou dobu vklady činil i S. S.. Ze součinnosti společnosti **Czechoslovak Spirit s.r.o.** vyplývá, že obžalovaný s nimi uzavřel první a jediný obchod v prosinci 2010 jménem společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o., tj. v době, kdy již nebyl ani jejím společníkem ani jednatelem. E-mailová komunikace a faktury společnosti ELKO, velkoobchod nápojů s.r.o. (č. l. 777 až 868) dokládají obchodní styk s obžalovaným až do února 2011. Obžalovaný po celou dobu poptával dopravce, aniž by je informoval o tom, že dopravují zboží v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně. Mezi dopravce patřili GASTONS s.r.o., ESA s.r.o., RADIALTRANS s.r.o.

Obžalovaný se hájil tvrzením, že po předání společností za ně jednal jen v rámci poradenství. Obchodní partneri si u něj stěžovali, tak vypomohl s problémy, maximálně třikrát až pětkrát do měsíce. Tuto obhajobu obžalovaného Městský soud v Praze nemohl přijmout. S ohledem na závaznost objednávek, četnost a rozsah jednání, které obžalovaný realizoval, nelze jeho tvrzení uvěřit. Není ani zřejmé, komu měl obžalovaný radit a vypomáhat, když žádná jiná osoba se za dobu inkriminovaných pěti měsíců do obchodního jednání společnosti nezapojila.

Rovněž bylo prokázáno, že trestná činnost byla předem dobře připravena, o čemž svědčí obchodní praktiky společností.

Spotřební daň společnosti Global Trade export – import a.s. byla zajištěna ve smyslu § 21 zákona o spotřebních daních složenými finančními prostředky na depozitním účtu celního úřadu. Výše zajištění musí odpovídat výši daně, která připadá na vybrané výrobky, u nichž provozovatel daňového skladu předpokládá, že bude zahájena jejich doprava ve zdaňovacím období, ve kterém se zajištění poskytuje. V žádosti o povolení k provozování daňového skladu obžalovaný deklaroval, že předpokládaný roční objem obratu skladovaného etanolu ve vybraných výrobcích bude cca 380 hl. V říjnu poté požádal o změnu v povolení a to o navýšení obratu objemu skladovaného etanolu na 495 hl. Podle tohoto objemu stanovil celní orgán i výši zajištění spotřební daně, a to ve výši 2 076 125 Kč. **Deklarovaný plánovaný objem zboží však zjevně neodpovídal skutečnému záměru daňového subjektu realizovat obchody v množství, které by v případě vzniku daňové povinnosti záruka pokryla**, neboť jen u komodity líh objem skutečně naskladněných vybraných výrobků (dle systému EMCS) za celkové období tento předpokládaný roční objem převýšil více jak pětkrát (viz návrh Celního ředitelství na zahájení trestního stíhání na č. l. 2 a násl).

V době odebrání daňového povolení se měly dle evidence vedené správcem daně v daňovém skladu nacházet vybrané výrobky v hodnotě několika desítek milionů korun, avšak při kontrole daňového skladu bylo správcem daně zjištěno, že se zde nacházejí výrobky v hodnotě cca 1 000 000 Kč. Prověřováním bylo zjištěno, že chybějící vybrané výrobky byly prodány do volného daňového oběhu bez vědomí správce daně, k čemuž byla užita společnost WJ GLOBAL TRADE, s.r.o.

Z faktur konečných odběratelů je zřejmé, že společnost Global Trade export-import a.s. prodávala společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. zboží již se spotřební daní, ovšem za cenu nižší, než za jakou ji pořídila bez spotřební daně. Pokud by společnosti řádně odvedly spotřební daně, realizovaly by z obchodů vysoké ztráty. S nepřiznáním a neodvedením spotřební daně obžalovaný od počátku počítal. Konečným důsledkem je pak příznivá cena zboží na trhu. Uvedené lze demonstrovat na následujícím příkladu. Dne 6. 12.

2010 koupila společnost Global Trade export-import, a.s. 6600 ks lihoviny Fernet Stock citrus 0,51 a 19800 ks lihoviny Fernet Stock 0,51 do svého daňového skladu (tj. v režimu podmíněného osvobození od daně) za celkovou cenu 1 444 370 Kč včetně DPH od společnosti JIP východočeská, a.s. (viz faktura L 20100008 na č. l. 705). Společnost JIP východočeská, a.s. požadovala zálohovou platbu před vyskladněním tohoto zboží. Požadovanou zálohu obžalovaný dne 6. 12. 2010 složil v hotovosti na bankovní účet dodavatele (viz č. l. 731, 464, 465). Následně obžalovaný objednal přepravu tohoto zboží u společnosti RADIALTRANS, s.r.o. (viz objednávka dopravy č. 35/10 na č. l. 1024 - 1030). Jako místo nakládky uvedl sklad dodavatele a jako místo vykládky sklad společnosti SPAR Česká obchodní společnost, s.r.o. Zároveň téhož dne svým elektronickým podpisem v systému EMCS nepravdivě deklaroval, že zboží bylo přepraveno do daňového skladu Global Trade export-import a.s. v Líbeznicích (Pakoměřicích) v režimu podmíněného osvobození od daně, čímž správce daně uvedl v omyl. Předtím obžalovaný učinil nabídku prodeje těchto lihovin (již ve volném oběhu, tedy s již vykázanou spotřební daní z lihu) za velmi výhodnou cenu částku 2 905 056 Kč, vč. DPH (viz faktura č. 100100256 na č. l. 914, 931). Platba za toto zboží byla prostřednictvím společnosti MIAG C. V. provedena společností SPAR Česká obchodní společnost, s.r.o. na bankovní účet společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. (č. l. 429 a násl.), kde ji následně vybrali v hotovosti svědkové K. P. či J. Č.. Zboží obžalovaný koupil od společnosti JIP východočeská, a.s. za 1 444 370 Kč (1 203 642 Kč + 240 728 Kč DPH). Při správném vykázání SPD a DPH by prodejní cena musela činit částku 3 137 270 Kč (1 203 642 Kč + 1 410 750 Kč SPD + 522 878, Kč DPH). Obžalovaný však zboží přeprodal společnosti SPAR Česká obchodní společnost, s.r.o. za 2 905 056 Kč. Při splnění daňových povinností by tedy tento obchod generoval ztrátu ve výši 232 214 Kč, a to navíc bez zohlednění nákladů na dopravu, pojištění, aj. Při neodvedení daní obžalovaný vyinkasoval zisk ve výši 1 460 686 Kč. Je patrné, že obžalovaný nabídl a prodal zboží za cenu nižší, než které by bylo možno dosáhnout, kdyby v ní byla zahrnuta spotřební daň a DPH. Nákupní i konečnou prodejní cenu vyjednával se záměrem příslušné daně nepřiznat.

Městský soud v Praze uzavírá, že bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný J. je zodpovědný za zkrácení a neodvedení spotřebních daní společností Global Trade export – import a.s., kterých se dopustil v přímém úmyslu a po předchozím uvážení a přípravě. Nejprve obžalovaný vyžádal povolení k provozování daňového skladu tak, aby společnost mohla nakupovat a prodávat vybrané zboží bez spotřební daně, tj. levněji než jiní odběratelé, kteří zboží nakupují již z volného daňového oběhu. Dva měsíce po zahájení provozu daňového skladu obžalovaný převedl obě své společnosti na „bílé koně“ svědky J. Č. a S. S., kteří se nacházeli v nedobré finanční situaci a s vidinou výdělku podepisovali dokumenty a činili platební transakce dle pokynů obžalovaného. Legenda obžalovaného o neztotožněném investorovi „A.“, kterého měli přivést svědkové Ing. K. a Š. je zcela nevěrohodná. Naopak z výpovědí svědků (M., H., Ing. K.) vyplývá, že to byl obžalovaný, kdo se začal obklopovat ruskými mluvícími lidmi. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že vystoupení obžalovaného z obou jeho společností bylo účelové a ryze formální ve snaze vyhnout se exekucím a odpovědností (včetně trestněprávní) za neodvádění daní a neplacení dluhů ze strany společnosti Global Trade export – import a.s. Obžalovaný ve skutečnosti nadále řídil veškerou obchodní činnost obou společností (zcela kontinuálně nadále za pomoci své přítelkyně a otce), objednával zboží, zajišťoval platby a inkasoval zisky prostřednictvím „bílých koní“ a svědka

P., kterým za součinnost platil. Rovněž si ponechal dispoziční práva k účtům společností, které ještě v prosinci aktivně využíval (v období od 1. 12. 2010 do 29. 12. 2010 devíti výběry vybral z účtu společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. částku ve výši cca 3 700 000 Kč). Obžalovaný pověřil zpracováním inkriminovaných daňových přiznání svědkyni H. a předložil ji k tomu dokumenty, ze kterých svědkyně vycházela. Svědkyně M., která měla k obžalovanému úzký osobní i pracovní vztah, jasně vypověděla, že obžalovaný své podnikání vedl až do března 2011, o prodeji společností vůbec nevěděla. Všichni obchodní partneři vypověděli, že až do ukončení spolupráce komunikovali výhradně s obžalovaným a reflektovali na jeho objednávky, tj. i v roce 2011. Obžalovaný postupně utlumil činnost svých prvních dvou společností, zanechal je s dluhy a vzápětí si založil novou společnost Parneta s.r.o. (vznik ke dni 1. 3. 2011), se kterou začal podnikat. Obhajobu obžalovaného spočívající v tvrzení, že své společnosti řádně převedl na jiné osoby a jeho další aktivity pro ně nepřekročily rámec výpomoci, soud vyhodnotil jako nevěrohodnou, zjevně účelovou, která byla spolehlivě vyvrácena výpověďmi všech svědků (kromě rodinných příslušníků obžalovaného) a listinnými důkazy. Konkrétně výše popsané na sebe navazující jednání obžalovaného svědčí o systematické promyšlené přípravě daňových úniků prostřednictvím „nastrčených“ osob ve společnostech Global Trade export – import a.s. a WJ GLOBAL TRADE s.r.o., které obžalovaný fakticky ovládal. Uvedením nepravdivých údajů do daňových přiznání společnosti Global Trade export – import a.s. za měsíce říjen až prosinec 2010 a leden 2011 a nepodáním daňového přiznání za únor 2011 obžalovaný dosáhl zkrácení spotřební daně v celkové výši 72 034 016 Kč ke škodě České republiky.

Zjištěné protiprávní jednání obžalovaného J. Městský soud v Praze **právně kvalifikoval** ve shodě s podanou obžalobou jako zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, jehož se obžalovaný v přímém úmyslu dopustil tím, že jako jediná osoba fakticky jednající za společnost Global Trade export – import a.s. v úmyslu vyhnout se odvedení spotřebních daní jednak vytvořil podklady k výpočtu spotřební daně za zdaňovací období říjen, listopad, prosinec 2010 a leden 2011, které neodpovídaly skutečnosti, a na jejich základě nechal sestavit přiznání ke spotřební dani společnosti Global Trade export-import, a.s. za jednotlivé měsíce a podat je na Celní úřad Praha 2, jednak zatajil veškeré podklady k výpočtu spotřební daně za zdaňovací období únor 2011, a přiznání ke spotřební dani Global Trade export-import, a.s. nenechal vůbec sestavit, čímž zkrátil spotřební daň, a to o celkovou částku 72 034 016 Kč, tj. ve velkém rozsahu podle výkladového pravidla § 138 tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z účelu trestu podle § 38 tr. zákoníku a přihlédl podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu pro společnost, k popsáním okolnostem případu, k možnostem nápravy obžalovaného a k jeho poměrům, přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi podle § 41 a 42 tr. zákoníku. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

Obžalovanému J. Městský soud v Praze uložil za výše uvedený zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby trest odnětí svobody v trvání sedmi roků, tj. těsně pod polovinou zákonné trestní sazby pět až deset let odnětí svobody ustanovení § 240 odst. 3 tr. zákoníku. Ve prospěch obžalovaného svědčí zejména skutečnost, že dosud nebyl odsouzen a k jeho způsobu života nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti. Na druhou stranu soud shledal řadu přitěžujících okolností. Obžalovaný se trestného jednání dopouštěl ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. b) tr. zákoníku) a po delší dobu (§ 42 písm. m) tr. zákoníku). K tomu zneužil svého postavení a funkce v obchodních společnostech (§ 42 písm. f) tr. zákoníku). V trestním řízení neprojevil žádnou sebereflexi, což snižuje obecné předpoklady pro úspěšnou nápravu obžalovaného. S ohledem na vyšší závažnost posuzovaného jednání a výši způsobené škody, která je více jak čtrnáctinásobkem spodní hranice zákonné kategorie škody velkého rozsahu, Městský soud v Praze dospěl k závěru, že je nutné obžalovanému uložit již citelný trest odnětí svobody, přičemž za přiměřený považuje trest odnětí svobody v trvání sedmi roků. Podle zmírňujícího ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku soud zařadil obžalovaného pro výkon tohoto trestu do mírnějšího typu věznice s dozorem, než do kterého by obžalovaný měl být standardně zařazen podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku s ohledem na délku uloženého trestu. Soud dospěl k závěru, že vzhledem k nenásilnému charakteru spáchané trestné činnosti a povaze narušení obžalovaného, u něhož se jedná o první odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, lze důvodně očekávat, že nápravy obžalovaného bude dosaženo i v mírnějším typu věznice, než do které by jinak měl být zařazen.

K prohloubení výchovného dopadu trestu soud obžalovanému uložil i trest peněžitý, což umožňuje ustanovení § 67 odst. 1 tr. zákoníku. Soud určil počet denních sazeb (400) s přihlédnutím k povaze a vyšší závažnosti spáchané trestné činnosti a výši jedné denní sazby (10 000 Kč) s ohledem na osobní a nadprůměrné majetkové poměry obžalovaného. Současně byl podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku stanoven pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest zaplacen, náhradní trest odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání jednoho roku.

V neposlední řadě Městský soud v Praze obžalovanému uložil podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkcí statutárního orgánu v obchodních společnostech a družstev na dlouhou dobu osmi roků. Obžalovaný ke spáchání trestné činnosti využil své dvě obchodní společnosti WJ GLOBAL TRADE, s.r.o. a Global Trade export – import a.s., ze kterých před spácháním daňových úniků účelově formálně vystoupil, ale nadále je fakticky ovládal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **l z e p o d a t** odvolání do **o s m i** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **m á** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 1. června 2015

JUDr. Silvie Slepíčková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

J.Žatková